

จดหมายของอัครทูตเปาโล ถึงคริสเตียนในกรุงโรม

บทที่ 1

เปาโลกระตือรือร้น

ที่จะประกาศในกรุงโรม

1 เปาโล ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ ผู้ได้รับการทรงเรียกให้เป็นอัครทูต โดยถูกแยกตั้งไว้สำหรับข่าวประเสริฐของพระเจ้า (ซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ล่วงหน้า โดยพวกศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ในพระคัมภีร์อันบริสุทธิ์)

2 เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ซึ่งได้บังเกิดจากเชื้อสายของดาวิดตามเนื้อหนัง

4 และทรงถูกประกาศว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้าด้วยฤทธานุภาพ ตามพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์ โดยการเป็นขึ้นมาจากความตาย

5 โดยพระองค์นั้นพวกเราได้รับพระคุณ และหน้าที่เป็นอัครทูต เพื่อความเชื่อฟังต่อความเชื่อที่ท่ามกลางประชาชาติทั้งปวง เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์

6 ในท่ามกลางประชาชาติเหล่านั้น พวกท่านก็เป็นผู้ที่ได้รับการทรงเรียกของพระเยซูคริสต์ด้วย

7 เรียน บรรดาผู้ที่อยู่ในกรุงโรม ที่รักของพระเจ้า ผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้เป็น

พวกบริสุทธิ์ชน ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราทั้งหลาย และพระเยซูคริสต์เจ้า จงดำรงอยู่กับพวกท่านเถิด

8 ประการแรก ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ เหตุด้วยท่านทั้งหลายทุกคน เพราะว่าความเชื่อของพวกท่านถูกกล่าวถึงไปทั่วโลก

9 เพราะพระเจ้าทรงเป็นพยานของข้าพเจ้า ผู้ซึ่งข้าพเจ้ารับใช้ด้วยจิตวิญญาณของข้าพเจ้าในข่าวประเสริฐของพระบุตรของพระองค์นั้น ว่าข้าพเจ้าได้เอ่ยถึงพวกท่านเสมอในการอธิษฐานทั้งหลายของข้าพเจ้าอย่างไม่หยุดหย่อน

10 โดยทูลขอว่า ถ้าบัดนี้หรือเวลาใดก็ตาม โดยอย่างหนึ่งอย่างใด ขอให้ข้าพเจ้ามีการเดินทางที่ประสบความสำเร็จในการมาหาพวกท่าน ตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

11 เพราะข้าพเจ้าปรารถนาที่จะเห็นพวกท่าน เพื่อข้าพเจ้าจะได้นำของประทานฝ่ายจิตวิญญาณมาให้แก่พวกท่านบ้าง เพื่อในที่สุดพวกท่านจะตั้งมั่นคง

12 คือเพื่อข้าพเจ้าจะได้รับการปลอบประโลมใจด้วยกันกับพวกท่าน โดยความเชื่ออันเดียวกันทั้งของพวกท่านและข้าพเจ้า

13 บัดนี้ข้าพเจ้าไม่ยากให้พวกท่านขาด

(1) กจ 9:15; 13:2; 1 ทธ 1:11 (2) กจ 26:6; กท 3:8 (3) กท 4:4 (4) กจ 9:20; 13:33; สบ 9:14 (5) กจ 6:7; 9:15; อฟ 3:8 (7) 1 คร 1:2-3, 24 (8) รม 16:19; 1 คร 1:4 (9) กจ 27:23; รม 9:1; 1 ธส 3:10 (11) รม 15:29 (12) ทต 1:4 (13) ฟป 4:17; 1 ธส 2:18

ความรู้ พี่น้องทั้งหลาย ว่าหลายครั้งข้าพเจ้าได้ตั้งใจว่าจะมาหาพวกท่าน (แต่ยังมีเหตุขัดข้องอยู่) เพื่อข้าพเจ้าจะเก็บเกี่ยวผลในท่ามกลางพวกท่านบ้างด้วย เช่นเดียวกับในท่ามกลางชนชาติอื่น ๆ

14 ข้าพเจ้าเป็นหนี้ทั้งพวกกรีกและพวกชาวป่า ทุกคนมีสติปัญญาและคนขาดสติปัญญา

15 ดังนั้น เท่าที่ข้าพเจ้าทำได้ ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกท่านที่อยู่กรุงโรมด้วย

16 ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า อันนำไปสู่ความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อ แก่พวกยิวก่อน และแก่พวกกรีกด้วย

17 เพราะว่าในข่าวประเสริฐนั้นความชอบธรรมของพระเจาก็ถูกเปิดเผยจากความเชื่อไปสู่ความเชื่อ ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ’

**คนที่ได้รับความสว่างแล้ว
ได้หันกลับไปสู่ความมืด**

18 เพราะว่าพระพิโรธของพระเจ้าถูกเปิดเผยจากสวรรค์ต่อผู้บรรดาความอธรรม และความไม่ชอบธรรมของมนุษย์ ผู้ที่ยึดกุมความจริงในความไม่ชอบธรรม

**จักรวาลที่ถูกเนรมิตสร้างพิสูจน์ว่า
มีพระเจ้าที่ทรงพระชนม์อยู่**

19 เพราะว่าสิ่งซึ่งสามารถทราบเกี่ยวกับพระเจ้านั้นก็ปรากฏในพวกเขา เพราะว่า

พระเจ้าได้โปรดสำแดงมันแก่พวกเขาแล้ว 20 ด้วยว่าสิ่งทั้งหลายที่ไม่อาจมองเห็นได้ของพระองค์ตั้งแต่การเนรมิตสร้างโลกก็ถูกมองเห็นอย่างชัดเจน โดยถูกเข้าใจโดยสรรพสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา คือฤทธานุภาพอันนิรันดร์ของพระองค์และความเป็นพระเจ้า ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงปราศจากข้อแก้ตัว

21 เพราะว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้รู้จักพระเจ้าแล้ว พวกเขาก็มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ในฐานะเป็นพระเจ้า หรือหาได้ขอบพระคุณไม่ แต่ได้กลายเป็นผู้ที่ไร้สาระในบรรดาจินตนาการของพวกเขา และใจอันโง่เขลาของพวกเขาก็มืดไป

**ความเข้าใจได้กลับกลายเป็นมืดไป
ทางของพระเจ้าได้เสียไป**

22 โดยอ้างตัวเองว่ามีสติปัญญา พวกเขาจึงได้กลายเป็นคนโง่เขลา

23 และได้เปลี่ยนสง่าราศีของพระเจ้าผู้ซึ่งไม่รู้เปื่อยเน่า ให้เป็นเหมือนรูปมนุษย์ ซึ่งรู้เปื่อยเน่า และเหมือนรูปนกทั้งหลาย และเหมือนรูปสัตว์สี่เท้าต่าง ๆ และเหมือนรูปพวกสัตว์เลื้อยคลาน

**พระเจ้าทรงมอบมนุษย์ไว้กับบาป
การนับถือรูปเคารพ รักร่วมเพศ
และความเลวทราม**

24 เหตุฉะนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงมอบพวกเขาไว้แก่ความเป็นมลทินผ่านทางบรรดาโรคะตันทาแห่งใจของพวกเขาเอง เพื่อที่จะหยามเกียรติร่างกายของพวกเขาเอง ระหว่างพวกเขา

(16) สดต 40:9-10; ลก 2:30; กจ 3:26 (17) สบก 2:4; รม 3:21; 9:30 (18) กจ 17:30; รม 6:13

(19) ยน 1:9; กจ 14:17 (20) โยบ 12:7-9; สดต 19:1-6 (21) 2 พกษ 17:15 (22) ยรม 10:14; 1 คร 1:20

(23) พบทู 4:16-18; สดต 106:20; ยรม 2:11; กจ 17:29; 1 ทธ 1:17; 6:15-16 (24) ลนต 18:22; สดต 81:12

25 ผู้ซึ่งได้เปลี่ยนความจริงของพระเจ้าให้เป็นความเท็จ และได้นมัสการและปรนนิบัติสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้มากกว่าพระองค์ผู้ทรงเนรมิตสร้าง ผู้ทรงได้รับการถวายสาธุการเป็นนิตย์ เอเมน

26 เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงได้ทรงมอบพวกเขาไว้แก่กิเลสอันต่ำช้า ด้วยว่าแม้แต่พวกผู้หญิงของพวกเขาก็ได้เปลี่ยนการใช้งานแบบธรรมชาติ ให้กลายเป็นสิ่งซึ่งผิดธรรมชาติไป

27 และเช่นกันพวกผู้ชายก็เลิกการสัมพันธ์กับผู้หญิงให้ถูกตามธรรมชาติด้วย เราเรียนในไฟแห่งการตัดสินโทษของพวกเขาที่มีต่อกัน ผู้ชายกับผู้ชายด้วยกันประกอบกิจอันชั่วช้าน่าละอาย และได้รับผลอันสมควรแก่ความผิดของพวกเขานในตัวพวกเขาเอง

28 และเพราะว่าพวกเขาไม่เห็นชอบที่จะจดจำพระเจ้าไว้ในความรู้ของพวกเขาพระเจ้าจึงได้ทรงมอบพวกเขาไว้แก่จิตใจที่ใช้ไม่ได้ เพื่อกระทำสิ่งเหล่านั้นซึ่งไม่เหมาะสม

29 โดยเต็มไปด้วยบรรดาการอธรรม การล่วงประเวณี ความชั่วร้าย ความโลภ ความมั่งร้าย เต็มไปด้วยความอิจฉา การฆาตกรรม การวิวาท การล่อลวง การคิดร้าย พวกคนชอบนินทา

30 บรรดาผู้ส่อเสียด เหล่าผู้เกลียดชังพระเจ้า หยาบคาย จ่องห้อง บรรดาผู้อวดตัว เหล่าผู้ประดิษฐ์สิ่งทั้งหลายที่ชั่วร้าย ไม่เชื่อฟังบิดามารดา

31 ปราศจากความเข้าใจ บรรดาผู้ละเมิดพันธสัญญา ปราศจากความรักตามธรรมชาติ ไม่ยอมคืนดีกัน ไร้ความเมตตา

32 ผู้ซึ่งรู้การพิพากษาของพระเจ้า ว่าคนทั้งหลายที่กระทำสิ่งเหล่านั้นสมควรจะตาย ก็ไม่เพียงกระทำสิ่งเดียวกันนั้น แต่มีความเกลียดเกลียดในคนทั้งหลายที่กระทำสิ่งเหล่านั้น

บทที่ 2

พระเจ้าจะทรงพิพากษา

เราทุกคน

1 เหตุฉะนั้นท่านไม่มีข้อแก้ตัวเลย โอมนุษย์เอ๋ย ท่านผู้ใดก็ตามที่กล่าวโทษ เพราะเมื่อท่านกล่าวโทษผู้อื่น ท่านก็พิพากษาตัวท่านเอง เพราะว่าท่านที่กล่าวโทษก็ยังกระทำสิ่งเดียวกันเหล่านั้น

2 แต่พวกเราแน่ใจว่าการพิพากษาของพระเจ้าเป็นตามความจริงต่อคนทั้งหลายซึ่งกระทำสิ่งต่าง ๆ เช่นนั้น

3 และท่านคิดสิ่งนี้หรือ โอ มนุษย์เอ๋ย ผู้ที่กล่าวโทษคนเหล่านั้นซึ่งกระทำสิ่งต่าง ๆ เช่นนั้น และยังกระทำอยู่เช่นกันว่าท่านจะพ้นการพิพากษาของพระเจ้าได้

4 หรือท่านเหยียดหยามความมั่งคั่งบริบูรณ์แห่งความดี และความอดกลั้นพระทัย และความอดทนของพระองค์ โดยไม่ทราบว่าคุณดีของพระเจ้าในนั้นชักนำท่านให้มาสู่การกลับใจเสียใหม่

5 แต่หลังจากความแข็งกระด้างและใจซึ่งไม่สำนึกผิดของท่านได้สำสมพระพิโรธให้แก่ตัวเองสำหรับวันแห่งพระพิโรธและ

(25) อสย 44:20; ยรม 10:14 (26) ลนต 18:22 (28) อฟ 5:4

(32) สดต 50:18; ฮยช 7:3; รม 2:2 (1) 2 ซมอ 12:5-7; มธ 7:1-5

(4) อพย 34:6; อสย 30:18; รม 3:25; 9:22-23 (5) พบญ 32:34; สกษ 1:18; ยก 5:3

การเปิดเผยแห่งการพิพากษาอันชอบ-
ธรรมของพระเจ้านั้น

ผู้ที่รักความชอบธรรม

6 ผู้ซึ่งจะประทานแก่ทุกคนตามบรรดา
การกระทำของเขา

7 แก่คนเหล่านั้นที่โดยความต่อเนื่องอัน
อดทนในการกระทำความดี แสงหาสว่าง-
ราศี และเกียรติ และความเป็นอมตะนั้น
จะประทานชีวิตนิรันดร์

8 แต่แก่คนเหล่านั้นซึ่งชอบโต้เถียงกัน
และไม่เชื่อฟังความจริง แต่เชื่อฟังความ
อธรรม จะประทานความเดือดดาลและ
พระพิโรธ

9 ความยากลำบากและความเจ็บปวดรวด
ร้าวจะมีแก่จิตใจทุกดวงของมนุษย์ที่กระ
ทำความชั่วร้าย ของพวกยิวก่อนและของ
พวกคนต่างชาติด้วย

10 แต่สง่าราศี เกียรติ และสันติสุขจะมี
แก่ทุกคนที่กระทำดี แก่พวกยิวก่อนและ
แก่พวกคนต่างชาติด้วย

11 เพราะที่ไม่มีมีการเห็นแก่หน้าของผู้ใด
กับพระเจ้าเลย

12 ด้วยว่าทุกคนที่ได้ทำบาปโดยปราศ-
จากพระราชบัญญัติก็จะพินาศโดยปราศ-
จากพระราชบัญญัติเช่นกัน และทุกคน
ที่ได้ทำบาปในพระราชบัญญัติก็จะถูก
พิพากษาโดยพระราชบัญญัติ

13 (เพราะว่าไม่ใช่บรรดาคนที่ฟังพระ
ราชบัญญัติจะเป็นผู้ชอบธรรมต่อพระ
พิทาร์พระเจ้า แต่บรรดาคนที่กระทำตาม
พระราชบัญญัติจะถูกนับว่าเป็นผู้ชอบ-

ธรรม

14 เพราะเมื่อพวกคนต่างชาติซึ่งไม่มีพระ
ราชบัญญัติกระทำสิ่งเหล่านั้นซึ่งมีอยู่ใน
พระราชบัญญัติอย่างเป็นปกติวิสัย คน
เหล่านี้ซึ่งไม่มีพระราชบัญญัติก็เป็นพระ
ราชบัญญัติแก่ตัวพวกเขาเอง

15 ซึ่งแสดงการงานแห่งพระราชบัญญัติ
ที่จารีกรอยู่ในใจของพวกเขา จิตสำนึกของ
พวกเขาก็เป็นพยานด้วย และบรรดาความ
คิดของพวกเขากล่าวโทษหรือแก้ตัวต่อ
กันและกัน)

16 ในวันที่พระเจ้าจะทรงพิพากษา
บรรดาความลับของมนุษย์โดยพระเยซู
คริสต์ ตามข่าวประเสริฐของข้าพเจ้านั้น

การเข้าสู่หนัดและ

ความชอบธรรมแต่ภายนอก

17 ดุเถิด ท่านถูกเรียกว่าเป็นยิว และฟัง
พระราชบัญญัติ และอวดตัวของท่าน
เกี่ยวกับพระเจ้า

18 และทราบน้ำพระทัยของพระองค์
และเห็นชอบในสิ่งทั้งหลายที่ยอดเยียม
กว่า โดยถูกสอนจากพระราชบัญญัติ

19 และมั่นใจว่า ท่านเองเป็นผู้นำทางของ
คนตาบอด เป็นความสว่างของคนทั้ง
หลายซึ่งอยู่ในความมืด

20 เป็นผู้สอนของคนโง่เขลา เป็นครูของ
พวกเด็กทารก ซึ่งมีแบบอย่างของความรู้
และของความจริงในพระราชบัญญัตินั้น

21 ฉะนั้นท่านซึ่งสอนคนอื่น ท่านไม่สอน
ตัวเองหรือ ท่านที่เทศนาว่ามนุษย์ไม่ควร
ลัทธิพหุ ตัวท่านเองลัทธิพหุหรือเปล่า

(6) โยบ 34:11; สกษ 24:12 (8) โยบ 24:13; 2 สส 1:8 (9) อมส 3:2; ลก 12:47

(10) รม 2:7; ฮบ 2:7; 1 ปต 1:7 (11) พบญ 10:17 (13) มธ 7:21-22; ยน 13:17 (15) กจ 24:25

(16) มธ 25:31 (17) อสย 48:2 (18) พบญ 4:8 (19) มธ 15:14 (20) 2 ทธ 3:5 (21) มธ 23:3

22 ท่านที่กล่าวว่ามนุษย์ไม่ควรเล่นซู้ ตัวท่านเองเล่นซู้หรือเปล่า ท่านที่รังเกียจบรรดารูปเคารพ ตัวท่านเองปล้นวิหารหรือเปล่า

23 ท่านที่กระทำการโอ้อวดของท่านในพระราชบัญญัติ โดยการละเมิดพระราชบัญญัติ ตัวท่านเองลบหลู่พระเกียรติพระเจ้าหรือเปล่า

24 ด้วยว่า ‘พระนามของพระเจ้าถูกหมิ่นประมาทในท่ามกลางพวกคนต่างชาติโดยทางพวกท่าน’ ตามที่มีเขียนไว้แล้ว

25 เพราะว่าการเข้าสู่หน้ตก็เป็นประโยชน์จริง ถ้าท่านรักษาพระราชบัญญัติ แต่ถ้าท่านเป็นผู้ละเมิดพระราชบัญญัติ การเข้าสู่หน้ตของท่านนั้นก็ถูกทำให้เป็นการไม่เข้าสู่หน้ตเสียแล้ว

26 เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตรัก-ษาความชอบธรรมแห่งพระราชบัญญัติแล้ว การที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตของเขานั้นจะไม่ถูกนับว่าเป็นการเข้าสู่หน้ตแล้วหรือ

27 และผู้ที่ไม่เข้าสู่หน้ตซึ่งเป็นตามธรรมชาติอยู่แล้ว ถ้าผู้นั้นได้ทำให้พระราชบัญญัตินั้นสำเร็จ จะไม่ปรับโทษท่านหรือ ผู้ซึ่งโดยตัวอักษรและการเข้าสู่หน้ต ยังละเมิดพระราชบัญญัตินั้น

28 เพราะว่าผู้นั้นมิได้เป็นยิวแท้ ซึ่งเป็นยิวแต่ภายนอก และการเข้าสู่หน้ตแท้ก็ไม่ใช่การเข้าสู่หน้ตซึ่งอยู่ภายนอกในเนื้อหนัง

29 แต่ผู้นั้นเป็นยิวแท้ ซึ่งเป็นยิวภายใน และการเข้าสู่หน้ตแท้ก็เป็น การเข้า

สู่หน้ตของใจ ในจิตวิญญาณ และมีใช้ในตัวอักษร ผู้ซึ่งค้ำยกย่องของเขาไม่ได้มาจากมนุษย์ แต่จากพระเจ้า

บทที่ 3

พระเจ้าได้โปรดประทาน

พระพรอันพิเศษแก่พวกยิว

1 ดังนั้น พวกยิวจะได้เปรียบอะไร หรือ การเข้าสู่หน้ตนั้นจะมีประโยชน์อะไร

2 มีมากในทุกทาง อย่างสำคัญที่สุด เพราะว่าบรรดาพระดำรัสของพระเจ้าได้ถูกมอบให้แก่พวกยิว

3 ด้วยว่าถ้าบางคนไม่เชื่อจะเป็นอย่างไร ความไม่เชื่อของพวกเขานั้นจะทำให้ความเชื่อนั้นของพระเจ้าไร้ผลหรือ

4 ขอพระเจ้าอวยออมให้เป็นเช่นนั้นเลยใช่แล้ว ขอให้พระเจ้าทรงสัตย์จริง แต่มนุษย์ทุกคนเป็นคนพุดมสาเถิด ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘เพื่อพระองค์จะทรงขอบธรรมในพระดำรัสทั้งหลายของพระองค์ และจะทรงเอาชนะเมื่อพระองค์ทรงถูกตัดสิน’

5 แต่ถ้าความอธรรมของพวกเราสำแดงความชอบธรรมของพระเจ้าให้เห็น พวกเราจะว่าอย่างไร พระเจ้าผู้ทรงลงพระอาชญา ทรงไม่ยุติธรรมหรือ (ข้าพเจ้าพูดอย่างมนุษย์)

6 ขอพระเจ้าอวยออมให้เป็นเช่นนั้นเลย เพราะว่าถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วพระเจ้าจะทรงพิพากษาโลกได้อย่างไร

7 ด้วยว่าถ้าความจริงของพระเจ้ามีมากยิ่งขึ้นโดยทางคำสาของข้าพเจ้า เพื่อให้เกิด

(22) มลค 3:8 (23) รม 2:17; 9:4 (24) 2 ซมอ 12:14; อสค 16:27 (25) กท 5:3 (26) กจ 10:34 (27) มธ 12:41 (28) กท 6:15 (29) พบญ 30:6; 1 คร 4:5; ฟป 3:3; 1 ปต 3:4 (2) พบญ 4:5-8 (3) 2 ทธ 2:13; ฮบ 4:2 (4) โยบ 40:8; สดต 51:4; 62:9; ยน 3:33 (5) กท 3:15 (6) ปฐก 18:25

สง่าราศีของพระองค์แล้ว ทำไมข้าพเจ้ายังถูกพิพากษาว่าเป็นคนบาปด้วยเล่า 8 และไม่เป็นเช่นนี้แทน (ตามที่พวกเราได้ถูกรายงานอย่างใส่ร้าย และตามที่บางคนยืนยันว่าพวกเรากล่าว) “พวกเราทำความชั่วร้ายกันเถอะ เพื่อความดีจะได้เกิดขึ้น” ผู้ซึ่งพระอาชญาของพวกเขาก็ยุติธรรมแล้ว

ทุกคนเป็นคนบาป

9 ถ้าเช่นนั้นจะเป็นอย่างไร พวกเราจะได้เปรียบกว่าพวกเขาหรือ เปล่าเลย เพราะว่าพวกเราได้พิสูจน์ก่อนหน้านี้ว่า ทั้งพวกยิวและพวกคนต่างชาติ พวกเขาอยู่ใต้อำนาจของบาปทุกคน

10 ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘ไม่มีคนที่ชอบธรรมสักคนเดียว ไม่ ไม่มีเลย

11 ไม่มีคนที่เข้าใจ ไม่มีคนที่แสวงหาพระเจ้า

12 พวกเขาทุกคนหลงทางไปหมด พวกเขากลายเป็นคนไร้ค่าด้วยกันทั้งสิ้น ไม่มีคนที่ทำดีสักคนเดียว ไม่ ไม่มีเลย

13 ล้าคอของพวกเขาคือเป็นหลุมฝังศพที่เปิดอยู่ ด้วยลิ้นของพวกเข พวกเขาได้ใช้การหลอกลวง พิชของงูร้ายอยู่ใต้ริมฝีปากของพวกเข

14 ผู้ซึ่งปากของพวกเขาคือเต็มไปด้วยคำแช่งด่าและคำขมขื่น

15 เท้าของพวกเขาว่องไวที่จะทำให้เลือดไหล

16 การทำลายและความทุกข์ระทมอยู่ในทางทั้งหลายของพวกเข

17 และทางแห่งสันติสุข พวกเขาไม่รู้จัก

18 ไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้าต่อหน้าสายตาของพวกเข

19 บัดนี้ พวกเราทราบแล้วว่า สิ่งใดก็ตามที่พระราชบัญญัติกล่าวนั้น พระราชบัญญัติก็กล่าวแก่คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ เพื่อปิดปากทุกปาก และเพื่อทั้งโลกจะกลายเป็นผู้มีความผิดต่อพระพักตร์พระเจ้า

20 เพราะฉะนั้น โดยการกระทำเหล่านั้นแห่งพระราชบัญญัติ จะไม่มีเนื้อหนังใด ๆ ถูกนับว่าชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์ เพราะว่าโดยพระราชบัญญัตินั้นคือความรู้เกี่ยวกับบาป

ความชอบธรรมโดยความเชื่อ

21 แต่บัดนี้ ความชอบธรรมของพระเจ้าโดยปราศจากพระราชบัญญัติได้ถูกสำแดงแล้ว โดยพระราชบัญญัติกับพวกศาสนาดพยากรณ์เป็นพยานอยู่

พระราชบัญญัติมั่นคงโดย

ความชอบธรรม

ของพระคริสต์

22 คือความชอบธรรมนั้นของพระเจ้า ซึ่งเป็นโดยความเชื่อแห่งพระเยซูคริสต์ ที่มายังทุกคนและมีแก่ทุกคนที่เชื่อ เพราะว่าไม่มีความแตกต่างกัน

23 เหตุว่าทุกคนได้ทำบาป และขาดจากสง่าราศีของพระเจ้า

24 โดยถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมโดยไม่คิดค่า โดยพระคุณของพระองค์ ผ่านทางการทรงไถ่ที่มีอยู่ในพระเยซูคริสต์

(8) รม 5:20 (9) กท 3:22 (10) สดต 14:1-3; 53:1-3 (13) สดต 5:9; 140:3

(14) สดต 10:7 (15) สภษ 1:16 (18) สดต 36:1 (19) โยบ 5:16; ยน 10:34 (20) กท 2:16

(21) ยน 5:46; กจ 15:11 (22) คส 3:11 (23) กท 3:22 (24) อฟ 2:8; ฮบ 9:12

25 ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงตั้งไว้ให้เป็นที่ลบล้างพระอาชญา โดยทางความเชื่อในพระโลหิตของพระองค์ เพื่อประกาศความชอบธรรมของพระองค์สำหรับการทรงยกบาปทั้งหลายที่ผ่านพ้นไปแล้ว โดยความอดกลั้นพระทัยของพระเจ้า

26 ข้าพเจ้ากล่าวไว้ว่า เพื่อประกาศความชอบธรรมของพระองค์ ณ เวลานี้ เพื่อพระองค์จะทรงชอบธรรม และเป็นผู้ทรงกระทำให้คนที่เชื่อในพระเยซูเป็นผู้ชอบธรรม

27 แล้วการโอ้อวดอยู่ที่ไหนเล่า มันถูกตัดออกไปเสียแล้ว โดยบัญญัติใดเล่าแห่งการกระทำหรือ ไม่ใช่ แต่โดยบัญญัติแห่งความเชื่อ

28 เหตุฉะนั้น เราทั้งหลายจึงสรุปได้ว่ามนุษย์คนใดจะเป็นผู้ชอบธรรมได้โดยความเชื่อ โดยปราศจากบรรดาการกระทำของพระราชบัญญัติ

29 พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกยิว พวกเดี๋ยวนั้นหรือ พระองค์ไม่ทรงเป็นพระเจ้าของคนต่างชาติด้วยหรือ ใช่แล้ว ของคนต่างชาติด้วย

30 โดยเห็นว่าเป็นพระเจ้าองค์เดียว ซึ่งจะโปรดให้คนที่เข้าสู่หน้ดเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ และจะโปรดให้คนที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ดเป็นคนชอบธรรมก็เพราะความเชื่อตจกัน

31 เช่นนั้นแล้ว พวกเราทำให้พระราชบัญญัติเป็นโมฆะโดยทางความเชื่อหรือ ขอพระเจ้าอวยยามให้เป็นเช่นนั้นเลย ใช่

แล้ว พวกเราทำให้พระราชบัญญัติมั่นคงต่างหาก

บทที่ 4

อับราฮัมผู้เป็นแบบอย่าง

1 เช่นนั้นแล้ว พวกเราจะว่า อับราฮัมบรรพบุรุษของพวกเรา เกี่ยวกับเนื้อหนังได้พบอะไรเล่า

พระเจ้าไม่ทรงถือโทษบาป

ต่อคนชอบธรรม

2 เพราะว่าถ้าอับราฮัมถูกนับว่าชอบธรรมโดยบรรดาการกระทำ ท่านก็มีทางที่จะอวดได้ แต่มิใช่ต่อพระพักตร์พระเจ้า

3 ด้วยว่าพระคัมภีร์กล่าวอย่างไร ‘อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และความเชื่อนั้นทรงถือว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน’

4 บัดนี้ คนที่อาศัยการกระทำก็ไม่ถือว่าบำเหน็จที่ได้นั้นเป็นเพราะพระคุณ แต่ถือว่า เป็นค่าแรงของงานที่ได้ทำ

5 แต่สำหรับคนที่ไม่อาศัยการกระทำ แต่เชื่อในพระองค์ ผู้โปรดให้คนอธรรมเป็นคนชอบธรรมได้ ความเชื่อของคนนั้นก็ถูกนับว่าเป็นความชอบธรรม

6 เหมือนกับที่ดาวิดเช่นกันก็พรรณนาถึงความสุขของคน ผู้ซึ่งพระเจ้าโปรดให้เป็นคนชอบธรรม โดยมีได้อาศัยการกระทำ

7 โดยกล่าวว่า ‘คนทั้งหลายซึ่งได้โปรดยกความชั่วช้าของพวกเขาแล้ว และได้ทรงปกปิดบาปทั้งหลายของพวกเขาแล้ว ก็ได้รับพร

8 มนุษย์ผู้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงถือโทษบาปนั้น ก็ได้รับพร’

(25) ลนต 16:15; กจ 14:16 (27) 1 คร 1:29 (28) กท 2:16 (30) กท 3:8, 20

(1) อสย 51:2; ยก 2:21 (2) รม 3:20, 27 (3) ปฐก 15:6; รม 4:9, 22; กท 3:6; ยก 2:23

(4) รม 11:6 (5) ยชว 24:2; กท 2:16; อฟ 2:8-9 (6) สดต 32:1-2 (7) สดต 32:1-2

ความรอดของอับราฮัมเป็นแบบอย่าง

แก่ทั้งพวกคนต่างชาติและพวกยิว

9 เช่นนั้นแล้ว ความสุขนี้มีแก่พวกที่เข้าสู่หน้ตพวกเดียวหรือ หรือว่ามีแก่พวกที่มิได้เข้าสู่หน้ตด้วย เพราะพวกเขาถือว่า “ความเชื่อถูกนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่อับราฮัม”

10 มันถูกนับเช่นนั้นอย่างไร เมื่อท่านเข้าสู่หน้ตแล้วหรือ หรือเมื่อยังมิได้เข้าสู่หน้ต มิใช่เมื่อเข้าสู่หน้ตแล้ว แต่เมื่อยังมิได้เข้าสู่หน้ต

11 และท่านได้รับเครื่องหมายแห่งการเข้าสู่หน้ต เป็นตราแห่งความชอบธรรมของความเชื่อซึ่งท่านได้มีอยู่เมื่อยังมิได้เข้าสู่หน้ต เพื่อท่านจะได้เป็นบิดาของพวกเขาทุกคนที่เชื่อ ถึงแม้ว่าพวกเขาังมิได้เข้าสู่หน้ต เพื่อความชอบธรรมจะถูกยกให้แก่พวกเขาเช่นกัน

12 และเป็นบิดาแห่งการเข้าสู่หน้ตแก่คนเหล่านั้นผู้ซึ่งมิได้เข้าสู่หน้ตเท่านั้น แต่เป็นผู้ซึ่งดำเนินในรอยเท้าเหล่านั้นแห่งความเชื่อนั้นของอับราฮัมบรรพบุรุษของเราทั้งหลาย ซึ่งท่านมีอยู่เมื่อยังมิได้เข้าสู่หน้ตด้วย

เรารับเอาพระสัญญาโดยความเชื่อ

13 เพราะพระสัญญาที่ว่า ท่านจะได้เป็นทายาทของทั้งพิภพ มิได้มีแก่อับราฮัมหรือแก่ผู้สืบเชื้อสายของท่าน โดยทางพระราชบัญญัติ แต่โดยทางความชอบธรรมแห่งความเชื่อ

14 เพราะว่าถ้าเขาเหล่านั้นที่ถือตามพระ

ราชบัญญัติจะเป็นทายาท ความเชื่อก็ถูกทำให้เป็นโมฆะไป และพระสัญญาที่ถูกทำให้ไร้ผล

15 เพราะพระราชบัญญัตินั้นกระทำให้พระพิโรธ ด้วยว่าที่ใดที่ไม่มีพระราชบัญญัติ ที่นั่นก็ไม่มีการละเมิด

16 เหตุฉะนั้น การเป็นทายาทจึงขึ้นอยู่กับความเชื่อ เพื่อการเป็นทายาทจะเป็นตามพระคุณ เพื่อพระสัญญานั้นจะเป็นที่แน่ใจแก่ผู้สืบเชื้อสายทุกคน มิใช่แก่ผู้สืบเชื้อสายที่ถือพระราชบัญญัติพวกเดียว แต่แก่คนที่มีความเชื่อนั้นของอับราฮัม ผู้เป็นบรรพบุรุษของพวกเราทุกคน

17 (ตามที่มิเขียนไว้แล้วว่า ‘เราได้อำนาจเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย’) ต่อพระพักตร์พระองค์ผู้ที่ท่านเชื่อ คือพระเจ้า ผู้ทรงให้คนที่ตายแล้วฟื้นชีวิตขึ้นมา และทรงเรียกสิ่งของเหล่านั้นที่มิได้เป็นราวกับว่าพวกมันเป็น

18 ผู้ซึ่งไม่มีความหวังก็บังได้เชื่อในความหวัง เพื่อท่านจะได้กลายเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย ตามสิ่งซึ่งได้ตรัสไว้แล้วว่า ‘เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเช่นนั้น’

19 และไม่ได้อ่อนแอในความเชื่อ ท่านมิได้ถือว่าร่างกายของท่านเองตายแล้วตอนนี้ เมื่อท่านมีอายุประมาณหนึ่งร้อยปีแล้ว และมิได้ถือว่าครรภ์ของนางซาราห์เป็นหมัน

20 ท่านมิได้หวั่นไหวต่อพระสัญญาของพระเจ้าโดยความไม่เชื่อ แต่เข้มแข็งใน

(11) ปฐก 17:10; ลก 19:9; รม 4:16 (12) รม 4:18-22 (13) ปฐก 17:4-6; 22:17

(14) กท 3:18 (15) รม 3:20 (16) อสย 51:2; รม 3:24; กท 3:22

(17) ปฐก 17:5; รม 8:11; 9:26 (18) ปฐก 15:5 (19) ปฐก 17:17; ฮบ 11:11

ความเชื่อ โดยถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า
21 และโดยมีความเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ว่า
สิ่งใดที่พระองค์ตรัสสัญญาไว้แล้ว พระ
องค์ทรงฤทธิ์สามารถที่จะกระทำสำเร็จ
ด้วย

22 และเพราะเหตุนี้ ได้ทรงถือว่าความ
เชื่อของท่านเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน

23 บัดนี้ มิได้เขียนไว้สำหรับท่านแต่ผู้
เดียวว่า ‘ทรงถือว่าเป็นความชอบธรรม
แก่ท่าน’

24 แต่สำหรับพวกเราด้วย ผู้ซึ่งจะทรงถือ
ว่าเป็นความชอบธรรมแก่พวกเรา ถ้าพวก
เราเชื่อในพระองค์ผู้ได้ทรงให้พระเยซู
องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเราเป็นขึ้นมา
จากความตาย

25 ผู้ได้ทรงถูกมอบไว้เพราะเหตุบรรดา
การละเมิดของพวกเรา และได้ทรงถูกทำ
ให้เป็นขึ้นมาอีกเพื่อให้พวกเราเป็นคน
ชอบธรรม

บทที่ 5

พระพรแห่งความชอบธรรม

1 เหตุฉะนั้น เมื่อถูกนับว่าชอบธรรมโดย
ความเชื่อแล้ว พวกเราจึงมีสันติสุขกับ
พระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้
เป็นเจ้าของพวกเรา

2 ซึ่งโดยพระองค์ พวกเราได้มีทางเข้า
โดยความเชื่อเข้าในพระคุณนี้ที่พวกเรา
ยืนอยู่ข้างในนี้ด้วย และปิติยินดีในความ
หวังแห่งสง่าราศีของพระเจ้า

3 และไม่ใช่อย่างนี้เท่านั้น แต่พวกเราชื่น
ชมยินดีในความทุกข์ยากต่าง ๆ ด้วย โดย

ทราบว่าคุณทุกข์ยากทำให้เกิดความอด
ทน

4 และความอดทนทำให้เกิดประสบการณ์
และประสบการณ์ทำให้เกิดความหวัง

5 และความหวังมิได้ทำให้เกิดความละ
อาย เพราะว่าความรักของพระเจ้าได้หลั่ง
ไหลออกมาในใจของพวกเรา โดยพระวิญ
ญาณบริสุทธิ์ ซึ่งได้ประทานให้แก่พวกเรา
แล้ว

6 เพราะว่าเมื่อพวกเรายังปราศจากกำลัง
ในเวลาอันเหมาะสมพระคริสต์ได้ทรงสิ้น
พระชนม์เพื่อคนอธรรม

7 ด้วยว่าไม่มีใครจะมีคนตายเพื่อคนชอบ
ธรรม แต่บางทีเพื่อคนดีอาจมีบางคนกล้า
ที่จะตายด้วยซ้ำ

8 แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระ
องค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่พวกเรายัง
เป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้น
พระชนม์เพื่อพวกเรา

9 แล้วยิ่งกว่านั้น บัดนี้เมื่อถูกนับว่าชอบ
ธรรมแล้วโดยพระโลหิตของพระองค์
พวกเราจะรอดจากพระพิโรธโดยทางพระ
องค์

10 เพราะว่าถ้าขณะที่พวกเรายังเป็นศัตรู
กัน พวกเราได้ถูกทำให้กลับคืนดีกันกับ
พระเจ้าโดยการสิ้นพระชนม์ของพระบุตร
ของพระองค์ ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อได้ถูกทำ
ให้กลับคืนดีแล้ว พวกเราก็จะรอดโดย
พระชนม์ชีพของพระองค์

11 และไม่ใช่อย่างนี้เท่านั้น แต่เราทั้ง
หลายยังปิติยินดีในพระเจ้าโดยทางพระ

(21) ปฐก 18:14 (23) รรม 15:4 (24) กจ 2:24 (25) อสย 53:4-5; 1 คร 15:17 (1) อสย 32:17
(2) 1 คร 15:1 (3) มธ 5:11-12; ยก 1:3 (4) ยก 1:12 (5) 2 คร 1:22; ฟป 1:20 (6) รรม 4:25; 5:8
(8) ยน 3:16; 15:13 (9) อฟ 2:13; 1 ธส 1:10 (10) ยน 14:19; รรม 8:32; 2 คร 5:18 (11) กท 4:9

เยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราด้วย ซึ่งโดยทางพระองค์นั้นบัดนี้พวกเราจึงได้รับการไถ่โทษ

ความผิดบาปมาโดยทางอาดัม

ความชอบธรรมมาโดยทาง

พระเยซูคริสต์

12 เหตุฉะนั้น โดยคน ๆ เดียวบาปได้เข้ามาในโลกฉันใด และความตายก็เกิดมาโดยบาปนั้น และความตายจึงได้แผ่ไปถึงมนุษย์ทุกคนฉันนั้น เพราะทุกคนได้ทำบาปแล้ว

13 (ด้วยว่าจนกระทั่งมีพระราชบัญญัติบาปได้มีอยู่ในโลกแล้ว แต่บาปไม่ถูกถือโทษเมื่อไม่มีพระราชบัญญัติ

14 อย่างไรก็ตาม ความตายก็ได้ครอบงำตั้งแต่อาดัมจนถึงโมเสส แม้แต่เหนือคนทั้งหลายที่มีได้ทำบาปตามแบบอย่างแห่งการละเมิดของอาดัม ผู้ซึ่งเป็นแบบของผู้ที่จะเสด็จมาภายหลัง

15 แต่ไม่เหมือนความผิดนั้นฉันใด ของประทานอันไม่คิดค่านั้นก็เป็นฉันนั้นด้วย เพราะว่าถ้าโดยทางความผิดของคน ๆ เดียวนั้น คนเป็นอันมากต้องตาย มากยิ่งกว่านั้น พระคุณของพระเจ้าและของประทานโดยพระคุณ ซึ่งเป็นโดยผู้เดียวนั้นคือพระเยซูคริสต์ ก็มีบริบูรณ์แก่คนเป็นอันมากแล้ว

16 และไม่เหมือนโดยคน ๆ เดียวที่ได้ทำบาปฉันใด ของประทานนั้นก็เป็นอย่างนั้น เพราะว่าการพิพากษาที่เป็นโดยคน ๆ เดียวซึ่งนำไปสู่การลงโทษ แต่ของประ

ทานอันไม่คิดค่านั้นเป็นมาเนื่องด้วยความผิดมากมายซึ่งนำไปสู่การนับว่าชอบธรรม

17 เพราะว่าถ้าโดยความผิดของคนนั้นคนเดียว ความตายจึงได้ครอบงำอยู่โดยคนนั้นคนเดียว มากยิ่งกว่านั้นคนทั้งหลายที่รับความอุดมสมบูรณ์แห่งพระคุณ และรับของประทานแห่งความชอบธรรมก็จะครอบครองในชีวิตโดยพระองค์ผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์)

18 เหตุฉะนั้น โดยความผิดของคน ๆ เดียว การพิพากษาซึ่งนำไปสู่การลงโทษได้มาถึงมนุษย์ทุกคนฉันใด โดยความชอบธรรมของพระองค์ผู้เดียว ของประทานอันไม่คิดค่าได้มาถึงมนุษย์ทุกคนซึ่งนำไปสู่การนับว่าชอบธรรมแห่งชีวิตฉันนั้น

19 เพราะว่าโดยการไม่เชื่อฟังของคน ๆ เดียว คนเป็นอันมากได้ถูกทำให้เป็นคนบาปฉันใด โดยการเชื่อฟังของพระองค์ผู้เดียว คนเป็นอันมากก็จะถูกทำให้เป็นคนชอบธรรมฉันนั้น

20 ยิ่งกว่านั้น พระราชบัญญัติได้เข้ามาเพื่อความผิดนั้นจะปรากฏมากมาย แต่ที่ใดที่บาปได้ปรากฏมากมาย พระคุณก็ได้ปรากฏมากมายยิ่งขึ้นที่นั้น

21 เพื่อว่าบาปได้ครอบครองไปสู่ความตายฉันใด พระคุณก็จะได้ครอบครองโดยทางความชอบธรรมไปสู่ชีวิตนิรันดร์ โดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราฉันนั้น

(12) ปฐก 2:17; 1 คร 15:21 (13) 1 ยน 3:4 (14) 1 คร 15:21

(15) อสย 53:11 (18) ยน 12:32; 1 คร 15:21, 45

(19) ฟป 2:8 (20) ยน 15:22; 1 ทธ 1:14

บทที่ 6

เราตายต่อบาป แต่มีชีวิตต่อพระคริสต์

1 เช่นนั้นแล้วพวกเราจะว่าอะไร พวกเราจะดำรงอยู่ในบาปต่อไป เพื่อให้พระคุณปรากฏมากมายหรือ

2 ขอพระเจ้าอวยยอมให้เป็นเช่นนั้นเลย พวกเราที่ตายต่อบาปแล้ว จะดำรงชีวิตในบาปต่อไปอย่างไรได้

3 พวกท่านไม่ทราบหรือว่า พวกเราหลายคนที่ได้รับบัพติศมาเข้าในพระเยซูคริสต์ ก็ได้รับบัพติศมาเข้าในความตายของพระองค์

4 เหตุฉะนั้น พวกเราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้วโดยการรับบัพติศมาเข้าส่วนในความตายนั้น เพื่อเหมือนกับที่พระคริสต์ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตาย โดยสง่าราศีของพระบิดาอย่างไร พวกเราก็จะได้ดำเนินในชีวิตใหม่ด้วยอย่างนั้น

5 เพราะว่าถ้าพวกเราเข้าสนิทกับพระองค์แล้วในลักษณะที่เหมือนกับความตายของพระองค์ พวกเราก็จะเป็นขึ้นมาในลักษณะที่เหมือนกับการทรงเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ด้วย

6 โดยทราบสิ่งนี้แล้วว่า มนุษย์เก่าของพวกเรานั้นถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อร่างกายแห่งบาปนั้นจะถูกทำลายเสีย เพื่อต่อจากนี้ไปพวกเราจะไม่รับใช้บาป

7 เพราะว่าผู้ที่ตายแล้วก็ป็นอิสระจากบาป

8 บัดนี้ ถ้าพวกเราตายแล้วกับพระคริสต์ พวกเราก็เชื่อว่าพวกเราจะดำรงชีวิตอยู่

กับพระองค์ด้วย

9 โดยทราบที่ พระคริสต์ที่ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากตายแล้วนั้นจะหาตายอีกไม่ ความตายไม่มีการครอบงำเหนือพระองค์อีกต่อไป

10 ด้วยว่าในการที่พระองค์ได้ทรงตายนั้น พระองค์ได้ทรงตายต่อบาปคนเดียว แต่ในการที่ พระองค์ทรงมีชีวิตอยู่นั้น พระองค์ทรงดำรงชีวิตต่อพระเจ้า

ผู้รับใช้แห่งความชอบธรรม

11 ในทำนองเดียวกัน พวกท่านจงถือว่า พวกท่านเองได้ตายต่อบาปอย่างแท้จริง แต่ดำรงชีวิตอยู่ต่อพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา

12 เหตุฉะนั้นอย่าให้บาปครอบครองในร่างกายที่ต้องตายของพวกท่าน เพื่อพวกท่านจะต้องเชื่อฟังร่างกายนั้นในบรรดากระดูกของร่างกายนั้น

13 และอวยยอมให้บรรดาอวัยวะของพวกท่านเป็นเครื่องใช้ทั้งหลายแห่งการอธรรมต่อบาป แต่จงถวายตัวพวกท่านเองแต่พระเจ้า เหมือนคนเหล่านั้นที่มีชีวิตโดยเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และจงยอมให้บรรดาอวัยวะของพวกท่านเป็นเครื่องใช้ทั้งหลายแห่งความชอบธรรมถวายแต่พระเจ้า

14 เพราะว่าบาปจะไม่มีการครอบงำเหนือพวกท่าน เพราะว่าพวกท่านไม่ได้อยู่ใต้พระราชบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณ

15 ถ้าเช่นนั้นจะเป็นอย่างไร พวกเราจะทำบาปเพราะพวกเราไม่ได้อยู่ใต้พระราช

(1) โรม 3:8; 6:15 (2) กท 2:19 (3) 1 คร 15:29; กท 3:27 (4) ยน 2:11; 1 คร 6:14; กท 6:15; คส 2:12 (5) ฟป 3:10 (6) กท 2:20; 5:24; 6:14 (7) 1 ปต 4:1 (8) 2 ทธ 2:11 (9) วา 1:18 (10) ลก 20:38; ฮบ 9:27 (11) โรม 6:2; กท 2:19 (12) สดต 19:13 (13) คส 3:5; 1 ปต 2:24; 4:2 (14) กท 5:18 (15) 1 คร 9:21

บัญญัติแต่อยู่ใต้พระคุณกระนั้นหรือ ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย

16 ท่านทั้งหลายไม่ทราบหรือ ว่า พวกท่านจะยอมให้ตัวเองเป็นผู้รับใช้เพื่อจะเชื่อฟังผู้ใด พวกท่านก็เป็นผู้รับใช้ของผู้ที่พวกท่านเชื่อฟังนั้น ไม่ว่าจะเป็นอย่างนั้น บาบซึ่งนำไปสู่ความตาย หรือเป็นของความเชื่อฟังซึ่งนำไปสู่ความชอบธรรม

17 แต่ขอขอบคุณพระเจ้าว่า พวกท่านเคยเป็นพวกผู้รับใช้ของบาป แต่พวกท่านได้เชื่อฟังจากใจ คือรูปแบบแห่งหลักคำสอนนั้นซึ่งได้ถูกมอบไว้แก่พวกท่าน

18 โดยถูกทำให้เป็นไทจากบาปแล้ว พวกท่านได้กลายเป็นพวกผู้รับใช้ของความชอบธรรม

19 ข้าพเจ้าพูดตามแบบของมนุษย์ เพราะเหตุความอ่อนกำลังแห่งเนื้อหนังของพวกท่าน เพราะพวกท่านเคยยอมให้บรรดาอวัยวะของพวกท่านเป็นพวกผู้รับใช้ของความโสโครกและของความชั่วช้า ช้อนความชั่วช้าฉันใด บัดนี้จึงยอมให้บรรดาอวัยวะของพวกท่านเป็นพวกผู้รับใช้ของความชอบธรรมซึ่งนำไปสู่ความบริสุทธิ์ฉันนั้น

20 เพราะว่าเมื่อพวกท่านเคยเป็นพวกผู้รับใช้ของบาป พวกท่านก็เป็นไทจากความชอบธรรม

21 ขณะนั้นพวกท่านได้ผลอะไรบ้างในสิ่งเหล่านั้น ซึ่งบัดนี้พวกท่านก็ละอาย ด้วยว่าที่สุดปลายของสิ่งเหล่านั้นก็คือความตาย

22 แต่บัดนี้ พวกท่านได้เป็นไทจากบาป และกลายเป็นพวกผู้รับใช้ของพระเจ้าแล้ว พวกท่านได้ผลของพวกท่านไปสู่ความบริสุทธิ์ และที่สุดปลายคือชีวิตนิรันดร์

23 ด้วยว่าค่าจ้างของบาปคือความตาย แต่ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา

บทที่ 7

การยอมตามพระคริสต์อย่างไม่เลิกร้าง

1 ฟิน้องทั้งหลาย พวกท่านไม่ทราบหรือ (ด้วยว่าข้าพเจ้าพูดกับคนทั้งหลายที่รู้จักพระราชบัญญัติแล้ว) ว่าพระราชบัญญัตินั้นมีการครอบงำเหนือมนุษย์คนหนึ่งคนใดทราบเท่าที่เขายังมีชีวิตอยู่

2 เพราะว่า ผู้หญิงซึ่งมีสามีก็ถูกผูกมัดโดยพระราชบัญญัติต่อสามีของนางทราบเท่าที่เขายังมีชีวิตอยู่ แต่ถ้าสามีตายแล้ว นางก็ถูกปลดปล่อยจากพระราชบัญญัติแห่งสามีของนาง

3 ดังนั้น ถ้าขณะที่สามีของนางยังมีชีวิตอยู่ นางไปแต่งงานกับชายอีกคน นางก็จะถูกเรียกว่าเป็นหญิงเล่นชู้ แต่ถ้าสามีของนางตายแล้ว นางก็เป็นไทจากพระราชบัญญัตินั้น ดังนั้นนางจึงไม่เป็นหญิงเล่นชู้ ถึงแม้ว่านางไปแต่งงานกับชายอีกคนก็ตาม

4 ดังนั้น ฟิน้องทั้งหลายของข้าพเจ้า พวกท่านได้กลายเป็นคนที่ตายแล้วต่อพระราชบัญญัติโดยทางพระกายของพระคริสต์ ด้วย เพื่อว่าพวกท่านจะแต่งงานกับอีกคน

(16) 2 ปด 2:19 (17) 2 ทธ 1:13 (18) ยน 8:32 (20) ยน 8:34

(21) ยรม 12:13; อสค 16:63; รม 1:32 (22) ยน 8:32; รม 6:18; 8:2

(23) ปฐก 2:17; รม 2:7; 1 ปด 1:4 (2) 1 คร 7:39 (3) มธ 5:32 (4) รม 8:2; กท 2:19; 5:18, 22

คือกับพระองค์ผู้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมา จากความตายแล้ว เพื่อพวกเราจะได้เกิดผลถวายแด่พระเจ้า

5 เพราะว่าเมื่อพวกเราเคยอยู่ในเนื้อหนัง บรรดาการกระทำแห่งบาปต่าง ๆ ซึ่งเป็นมาโดยพระราชบัญญัติได้ทำงานในบรรดาอวัยวะของพวกเรา เพื่อเกิดผลให้นำไปสู่ความตาย

6 แต่บัดนี้พวกเราได้รับการช่วยให้พ้นจากพระราชบัญญัติแล้ว โดยได้ตายต่อสิ่งที่พวกเราเคยถูกขังไว้ในนั้น เพื่อพวกเราจะได้รับใช้ในความใหม่แห่งวิญญูณ และไม่ใช่ในความเก่าแห่งตัวอักษร

พระราชบัญญัติจัดทำให้ ความรอดสำหรับคนบาป

7 เช่นนั้นแล้วพวกเราจะว่าอะไร พระราชบัญญัติคือบาปหรือ ขอพระเจ้าอวยออมให้เป็นเช่นนั้นเลย มิใช่ ข้าพเจ้าคงไม่ได้รู้จักบาป เว้นแต่โดยพระราชบัญญัติ เพราะว่าข้าพเจ้าคงไม่ได้รู้จักความโลภ เว้นแต่พระราชบัญญัติได้กล่าวไว้ว่า “เจ้าอย่าโลภ”

8 แต่บาป ซึ่งถือโอกาสโดยทางพระบัญญัตินั้น ได้กระทำให้เกิดโรคะตณหาทุกอย่างในตัวข้าพเจ้า เพราะว่าโดยปราศจากพระราชบัญญัติ บาปก็ตายเสียแล้ว

9 เพราะว่าครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเคยดำรงชีวิตอยู่โดยปราศจากพระราชบัญญัติ แต่เมื่อพระบัญญัติมาแล้ว บาปก็กลับมีขึ้นอีก และข้าพเจ้าก็ตาย

10 และพระบัญญัตินั้นซึ่งได้ถูกแต่งตั้งไว้

เพื่อให้มีชีวิต ข้าพเจ้าพบว่ากลับเป็นเหตุให้ถึงความตาย

11 เพราะว่าบาป ซึ่งถือโอกาสโดยทางพระบัญญัตินั้น ได้หลอกลวงข้าพเจ้า และโดยพระบัญญัตินั้นได้ประหารข้าพเจ้าเสีย

12 เหตุฉะนั้นพระราชบัญญัติจึงบริสุทธิ์ และพระบัญญัติก็บริสุทธิ์ และยุติธรรม และดี

13 แล้วสิ่งที่ได้ถูกทำให้เป็นความตายแก่ข้าพเจ้าหรือ ขอพระเจ้าอวยออมให้เป็นเช่นนั้นเลย แต่บาป เพื่อบาปนั้นจะปรากฏว่าเป็นบาปจริง ได้ทำให้เกิดความตายในตัวข้าพเจ้าโดยใช้สิ่งที่ดีนั้น เพื่อบาปโดยทางพระบัญญัตินั้นจะได้กลายเป็นบาปที่ชั่วร้ายยิ่งขึ้น

14 เพราะว่าพวกเราทราบว่พระราชบัญญัตินั้นอยู่ฝ่ายจิตวิญญูณ แต่ข้าพเจ้าอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง ถูกขยไว้ให้อยู่ใต้บาป

การต่อสู้กันระหว่าง

ฝ่ายเนื้อหนังกับฝ่ายจิตวิญญูณ

15 ด้วยว่าสิ่งที่ข้าพเจ้ากระทำ ข้าพเจ้าก็ไม่อนุญาต เพราะว่าสิ่งใดที่ข้าพเจ้าประสงค์ สิ่งนั้นข้าพเจ้าก็ไม่กระทำ แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าเกลียดชัง สิ่งนั้นข้าพเจ้ากระทำ

16 ดังนั้น ถ้าข้าพเจ้ากระทำสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ประสงค์ ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยกับพระราชบัญญัติว่าพระราชบัญญัตินั้นดี

17 ฉะนั้นบัดนี้ ไม่ได้เป็นข้าพเจ้าซึ่งกระทำสิ่งนั้น แต่เป็นบาปซึ่งอาศัยอยู่ในตัวข้าพเจ้า

18 ด้วยว่าข้าพเจ้าทราบว่าในตัวข้าพเจ้า

(5) โรม 6:13, 21; กท 5:19 (6) โรม 2:29; 2 คร 3:6 (7) อพย 20:17; พบท 5:21; โรม 3:20; กจ 20:33

(8) โรม 4:15; 1 คร 15:56 (10) สดต 18:5; อสค 20:11, 13, 21; ลก 10:28; โรม 10:5; 2 คร 3:7

(12) สดต 19:8 (14) 1 พกษ 21:20, 25; 2 พกษ 17:17 (15) โรม 7:19; กท 5:17 (18) ปฐก 6:5; 8:21

(คือในเนื้อหาของข้าพเจ้า) ไม่มีความดีประการใดอาศัยอยู่เลย เพราะว่าความประสงค์ก็อยู่กับข้าพเจ้า แต่จะกระทำการดีนั้นอย่างไร ข้าพเจ้าหาพบไม่

19 ด้วยว่าการดีนั้นซึ่งข้าพเจ้าประสงค์กระทำ ข้าพเจ้าก็ไม่ได้กระทำ แต่การชั่วร้ายซึ่งข้าพเจ้าไม่ประสงค์กระทำ ข้าพเจ้ายังทำอยู่

20 บัดนี้ ถ้าข้าพเจ้ายังกระทำสิ่งซึ่งข้าพเจ้าไม่ประสงค์ ก็ไม่ใช่ตัวข้าพเจ้าเป็นผู้กระทำสิ่งนั้น แต่เป็นบาปที่อาศัยอยู่ในตัวข้าพเจ้า

21 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพบบัญญัติอย่างหนึ่งคือว่า เมื่อข้าพเจ้าประสงค์กระทำความดี ความชั่วร้ายก็อยู่กับข้าพเจ้า

22 เพราะว่าข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในพระราชบัญญัติของพระเจ้า ตามมนุษย์ซึ่งอยู่ภายในนั้น

23 แต่ข้าพเจ้าเห็นบัญญัติอีกอย่างหนึ่งอยู่ในบรรดาอวัยวะของข้าพเจ้า ซึ่งทำสงครามกับบัญญัติแห่งจิตใจของข้าพเจ้า และนำข้าพเจ้าเข้าสู่การตกเป็นเชลยต่อบัญญัติแห่งบาปซึ่งอยู่ในบรรดาอวัยวะของข้าพเจ้า

24 โอ ข้าพเจ้าเป็นคนเชื่องใจจริง ผู้ใดจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากร่างกายแห่งความตายนี้ได้

25 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ดังนั้นด้วยจิตใจข้าพเจ้าเองรับใช้พระราชบัญญัติของพระเจ้า แต่ด้วยเนื้อหนังก็

รับใช้บัญญัติแห่งบาป

บทที่ 8

ไม่มีการปรับโทษแก่คนทั้งหลาย

ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์

1 เหตุฉะนั้นบัดนี้ จึงไม่มีการปรับโทษแก่คนทั้งหลายซึ่งอยู่ในพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งไม่ดำเนินตามเนื้อหนัง แต่ตามพระวิญญาณ

2 เพราะว่าบัญญัติของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ ได้ทำให้ข้าพเจ้าเป็นไทจากบัญญัติแห่งบาปและความตาย

3 เพราะวาลิสิ่งซึ่งพระราชบัญญัติทำไม่ได้ในการที่พระราชบัญญัติอ่อนกำลังโดยทางเนื้อหนังนั้น การที่พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาในสภาพเหมือนเนื้อหนังที่บาปและเพื่อไถ่บาป ได้ทรงปรับโทษบาปที่อยู่ในเนื้อหนัง

4 เพื่อความชอบธรรมแห่งพระราชบัญญัติจะได้สำเร็จในพวกเรา ผู้ซึ่งไม่ดำเนินตามเนื้อหนัง แต่ตามพระวิญญาณ

อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ

หรืออยู่ฝ่ายเนื้อหนัง

5 เพราะวาคนทั้งหลายที่ตามเนื้อหนังก็ใส่ใจสิ่งต่าง ๆ ของเนื้อหนัง แต่คนทั้งหลายที่ตามพระวิญญาณก็ใส่ใจสิ่งต่าง ๆ ของพระวิญญาณ

6 ด้วยว่าการใส่ใจในฝ่ายเนื้อหนังคือความตาย แต่การใส่ใจในฝ่ายพระวิญญาณคือชีวิตและสันติสุข

7 เพราะวาลิที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังคือความ เป็นศัตรูต่อพระเจ้า เพราะใจนั้นไม่อยู่ได้

(22) สดต 1:2; 2 คร 4:16 (23) รม 6:13, 19; กท 5:17 (24) 1 คร 15:51-52 (25) 1 คร 15:57

(1) กท 5:16 (2) รม 6:18, 22; 7:24-25; 1 คร 15:45 (3) กจ 13:39; 2 คร 5:21

(4) กท 5:16, 25 (5) ยน 3:6; กท 5:22-25 (6) กท 6:8 (7) 1 คร 2:14; ยก 4:4

บังคับพระราชบัญญัติของพระเจ้า และที่จริงจะอยู่ใต้บังคับนั้นไม่ได้

8 ดังนั้น คนทั้งหลายที่อยู่ในเนื้อหนังจะเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าย่อมไม่ได้

9 แต่พวกท่านไม่ได้อยู่ในเนื้อหนัง แต่ในพระวิญญาณ ถ้าหากว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในพวกท่าน บัดนี้ถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่เป็นของพระองค์

10 และถ้าพระคริสต์ทรงสถิตอยู่ในพวกท่านแล้ว ร่างกายก็ตายไปเพราะเหตุบาป แต่จิตวิญญาณก็มีชีวิตเพราะเหตุความชอบธรรม

11 แต่ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ได้ทรงชุบพระเยซูให้เป็นขึ้นมาจากความตายทรงสถิตอยู่ในพวกท่าน พระองค์ผู้ได้ทรงชุบพระคริสต์ให้เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำให้ร่างกายที่ต้องตายของพวกท่านเป็นขึ้นมาใหม่ด้วยโดยพระวิญญาณของพระองค์ที่ทรงสถิตอยู่ในพวกท่าน

12 เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย พวกเราจึงเป็นลูกหนี้ มิใช่ต่อเนื้อหนังที่จะดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง

13 เพราะว่าถ้าพวกท่านดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง พวกท่านจะต้องตาย แต่ถ้าพวกท่านโดยทางพระวิญญาณได้ทำลายกิจการทั้งหลายของร่างกายเสีย พวกท่านก็จะดำรงชีวิตได้

ผู้เชื่อเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์

14 ด้วยว่าทุกคนที่ถูกนำพาโดยพระวิญ-

ญาณของพระเจ้า คนเหล่านั้นก็เป็นบุตรทั้งหลายของพระเจ้า

15 เพราะว่าพวกท่านไม่ได้รับวิญญาณแห่งการเป็นทาสอีกซึ่งนำไปสู่ความกลัว แต่พวกท่านได้รับพระวิญญาณแห่งการทรงรับเป็นบุตร ซึ่งโดยพระวิญญาณนี้ พวกเราจึงว่า “อับบา” คือพระบิดา

16 พระวิญญาณนั้นเองทรงเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญาณของพวกเราว่า พวกเราเป็นลูกทั้งหลายของพระเจ้า

17 และถ้าเป็นลูกทั้งหลายแล้ว จึงเป็นทายาท คือเป็นทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ ถ้าหากว่าพวกเราทนทุกข์ด้วยกันกับพระองค์ พวกเราก็จะได้สง่าราศีด้วยกันกับพระองค์ด้วย

ร่างกายที่ตายได้รอคอยสง่าราศีแห่งการเป็นขึ้นมาจากความตาย

18 เพราะข้าพเจ้านับว่า บรรดาความทุกข์ลำบากแห่งสมัยปัจจุบันนี้ ไม่สมควรที่จะเอาไปเปรียบกับสง่าราศีซึ่งจะถูกเปิดเผยในเราทั้งหลาย

19 ด้วยว่าความคาดหวังอันจริงจังของสิ่งทรงสร้างนั้นคอยทำการสำแดงของบุตรทั้งหลายของพระเจ้า

20 ด้วยว่าสิ่งทรงสร้างนั้นต้องเข้าอยู่ใต้อำนาจของอนิจจัง ไม่ใช่อย่างเต็มที่ แต่เป็นโดยเหตุผลของพระองค์ผู้ได้ทรงบันดาลให้สิ่งทรงสร้างอันเดียวกันนั้นเข้าอยู่ในความหวัง

21 เพราะว่าสิ่งทรงสร้างนั้นเองจะได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากการเป็นทาสแห่ง

(11) กจ 2:24; 1 คร 6:14 (12) รม 6:7, 14 (13) กท 6:8; อฟ 4:22 (14) กท 5:18

(15) อสย 56:5; มก 14:36; ฮบ 2:15 (16) อฟ 1:13 (17) กจ 26:18; ฟป 1:29

(18) 2 คร 4:17 (19) 2 ปด 3:13 (20) ปฐก 3:17-19 (21) 2 คร 3:17

ความเปื่อยเน่า เข้าสู่เสรีภาพอันเปี่ยม
สง่าราศีแห่งลูกทั้งหลายของพระเจ้าด้วย
22 ด้วยว่าพวกเราทราบอยู่ว่า สิ่งทรง
สร้างทั้งหมดนั้น กำลังคร่ำครวญและทน
ทุกข์ในความเจ็บปวดจนถึงเวลานี้

23 และไม่ใช่สิ่งทรงสร้างทั้งหมดเท่านั้น
แต่พวกเราเองด้วย ซึ่งได้รับบรรดาผล
แรกของพระวิญญูญาณ แม้แต่พวกเราเองก็
ยังคร่ำครวญภายในตัวเราเอง โดยรอคอย
การทรงรับเป็นบุตร คือการทรงไถ่ร่าง
กายของพวกเรา

24 เพราะว่าพวกเราได้รับความรอดโดย
ความหวัง แต่ความหวังที่มองเห็นนั้นไม่
ได้เป็นความหวังจริง ด้วยว่าสิ่งที่มนุษย์
มองเห็น ทำไมเขายังหวังอยู่ในสิ่งนั้นเล่า

25 แต่ถ้าพวกเราหวังในสิ่งที่พวกเรา
มองไม่เห็น พวกเราก็รอคอยสิ่งนั้นด้วยความ
อดทน

พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงอธิษฐาน เพื่อเราและด้วยกันกับเรา

26 เช่นเดียวกัน พระวิญญูญาณก็ทรงช่วย
ความอ่อนแอต่าง ๆ ของพวกเราด้วย
เพราะพวกเราไม่ทราบว่าพวกเราควรจะ
อธิษฐานขอสิ่งใดตามที่พวกเราควรขอ
แต่พระวิญญูญาณเองทรงช่วยขอเพื่อพวก
เราด้วยความคร่ำครวญทั้งหลายซึ่งไม่อาจ
เอ่ยเป็นคำพูดได้

27 และพระองค์ผู้ทรงตรวจค้นใจทั้ง
หลาย ก็ทรงทราบพระดำริของพระวิญ-
ญูญาณ เพราะว่าพระองค์ทรงอธิษฐานขอ
เพื่อบรรดาวิสุทธิชนตามน้ำพระทัยของ

พระเจ้า

ทรงเรียก ทรงประทานความรอด

ทรงให้เป็นคนชอบธรรม

ทรงประทานสง่าราศี

28 และพวกเราทราบว่า ทุกสิ่งทำงาน
ด้วยกันเพื่อให้เกิดผลดีแก่คนทั้งหลายที่
รักพระเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่เป็นผู้รับ
การทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระ
องค์

29 เพราะว่าผู้ที่พระองค์ได้ทรงทราบล่วงหน้า
อยู่แล้ว พระองค์ได้ทรงตั้งไว้ล่วงหน้า
ให้เป็นตามลักษณะพระฉายของพระบุตร
ของพระองค์ด้วย เพื่อพระบุตรนั้นจะได้
เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพวกพี่น้องเป็นอัน
มาก

30 ยิ่งกว่านั้น ผู้ที่พระองค์ได้ทรงตั้งไว้
ล่วงหน้านั้น พระองค์ได้ทรงเรียกคนเหล่านั้น
ด้วย และผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียกนั้น
พระองค์ได้ทรงนับว่าคนเหล่านั้นชอบ
ธรรมด้วย และผู้ที่พระองค์ทรงนับว่าชอบ
ธรรมแล้วนั้น พระองค์ก็โปรดให้คนเหล่านั้น
มีสง่าราศีแล้วด้วย

31 แล้วพวกเราจะว่าอย่างไรเรื่องสิ่งเหล่านี้
ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายพวกเรา ใครเล่า
จะต่อต้านพวกเราได้

32 พระองค์ผู้มิได้ทรงหวงพระบุตรของ
พระองค์เอง แต่ได้ทรงมอบพระบุตรนั้น
ไว้เพื่อพวกเราทุกคน พระองค์พร้อมกับ
พระบุตรนั้น จะไม่โปรดประทานสิ่งสาร
พัดแก่พวกเราอย่างเต็มที่หรือ

33 ใครเล่าจะฟ้องสิ่งใด ๆ ต่อคนเหล่านี้

(22) ยรม 12:4, 11 (23) ลก 20:36; 2 คร 5:2, 4-5; อฟ 1:14; 4:30 (24) สบ 11:1 (26) มธ 20:22; อฟ 6:18
(27) 1 พศด 28:9; 1 ยน 5:14 (28) 2 ทธ 1:9 (29) 2 คร 3:18; อฟ 1:5, 11; สบ 1:6; 2 ทธ 2:19
(30) ยน 17:22; 1 คร 6:11 (31) กตว 14:9 (32) รม 4:25; 5:6, 10 (33) อสย 50:8-9

นั่นที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้แล้ว คือพระเจ้าผู้ทรงนับว่าชอบธรรม

34 ใครเล่าจะเป็นผู้ปรับโทษอีก คือพระคริสต์ผู้ได้ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว ไซ้แล้ว ผู้ได้ทรงคืนพระชนม์แล้วต่างหาก ผู้ซึ่งทรงสถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ผู้ซึ่งทรงอธิษฐานขอเพื่อพวกเราด้วย **ผู้เชื่อได้รับ**

ความรอดนิรันดร์

35 ใครจะแยกพวกเราออกจากความรักของพระคริสต์เล่า จะเป็นความยากลำบาก หรือความทุกข์ หรือการช่มเหง หรือการกั้นดารอาหาร หรือการเปลือยกาย หรือการถูกโพล่ภัย หรือการถูกคมดาบ หรือ

36 ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า *‘เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายจึงถูกประหารวันยังค่ำ ข้าพระองค์ทั้งหลายถูกนับว่าเป็นเหมือนแกะสำหรับการเอาไปฆ่า’*

37 ไม่เลย ในสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ พวกเราเป็นยิ่งกว่าเหล่าผู้พิชิตโดยทางพระองค์ผู้ได้ทรงรักพวกเรา

38 เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้แต่ความตาย หรือชีวิต หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือบรรดาเทพผู้ครอบครองอาณาจักร หรือบรรดาเทพผู้มีอำนาจ หรือสิ่งทั้งหลายซึ่งอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งทั้งหลายซึ่งจะมาในภายหน้า

39 หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งอื่นใดที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถแยกพวกเราออกจากความรักของพระเจ้า ซึ่ง

อยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้

บทที่ 9

ความหวังโยของเปาโล

ที่มีต่อชนชาติอิสราเอล

1 ข้าพเจ้ากล่าวความจริงในพระคริสต์ ข้าพเจ้าไม่ได้มุสา จิตสำนึกของข้าพเจ้าเป็นพยานฝ่ายข้าพเจ้าในพระวิญญูณบริสุทธิ์ด้วย

2 ว่า ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนักและความโศกเศร้าในใจของข้าพเจ้าเสมอ

3 เพราะข้าพเจ้าอยากขอให้ข้าพเจ้าเอง ถูกสาปแช่งให้ตัดขาดจากพระคริสต์ เพราะเห็นแก่พี่น้องของข้าพเจ้า คือญาติพี่น้องของข้าพเจ้าตามเนื้อหนัง

4 ผู้ซึ่งเป็นคนอิสราเอล ซึ่งการทรงรับเป็นบุตรเป็นของพวกเข่า ทั้งสง่าราศี และบรรดาพันธสัญญา และการประทานพระราชบัญญัติ และการรับใช้พระเจ้า และพระสัญญาทั้งหลาย

5 ซึ่งบรรพบุรุษทั้งหลายเป็นของพวกเขา และซึ่งตามเนื้อหนังพระคริสต์ได้ทรงถือกำเนิดมาจากพวกเขา พระองค์ผู้ทรงอยู่เหนือสิ่งสารพัด พระเจ้าผู้ทรงรับการถวายสักการเป็นนิตย์ เอเมน

มิใช่ชาวียจะอยู่ฝ่ายจิตวิญญูณทุกคน

6 แต่มิใช่ราวกับว่าพระวณะของพระเจ้าได้ไร้ประโยชน์ไป เพราะว่าพวกเขาไม่ได้เป็นคนอิสราเอลทุกคน ซึ่งมาจากอิสราเอล

7 และไม่ใช่เพราะว่าพวกเขาเป็นเชื้อสาย

(34) โยบ 34:29; มก 16:19 (36) สดต 44:22 (37) 1 คร 15:57 (38) อพ 1:21 (1) 2 คร 1:23 (2) รม 10:1 (3) อพย 32:32 (4) อพย 4:22; 1 ซมอ 4:21 (5) พมย 10:15; ยรม 23:6 (6) กตว 23:19; กท 6:16 (7) ปฐก 21:12; กท 4:23

ของอับราฮัม พวกเขาทุกคนจึงเป็นลูกทั้งหลายแท้ของท่านด้วย แต่ ‘เชื้อสายของเจ้าจะถูกเรียกในอิสอัค’

8 คือว่า เขาทั้งหลายซึ่งเป็นลูกทั้งหลายตามเนื้อหนัง คนเหล่านี้ก็ไม่นับว่าเป็นลูกทั้งหลายของพระเจ้า แต่ลูกทั้งหลายแห่งพระสัญญาอันนั้นจึงจะนับว่าเป็นเชื้อสายได้

9 เพราะนี่คือถ้อยคำแห่งพระสัญญาว่า ‘คราวนี้เราจะมาและนางซาราห์จะมีบุตรชาย’

พระเจ้าทรงเลือกยาโคบ

10 และมีใช้สิ่งนี้เท่านั้น แต่เมื่อนางเรเบคาห์ได้มีครรภ์กับชายคนหนึ่งด้วย คืออิสอัคบรรพบุรุษของเรา

11 (ด้วยว่าเมื่อลูกเหล่านั้นยังไม่บังเกิดมา และยังไม่ได้กระทำดีหรือชั่วร้ายใด ๆ เพื่อพระประสงค์ของพระเจ้าตามการทรงเลือกนั้นจะตั้งมั่นคงอยู่ ไม่ใช่แห่งบรรดาการกระทำ แต่ของพระองค์ผู้ทรงเรียก)

12 มีการกล่าวเช่นนั้นแก่นางนั้นว่า ‘พี่จะรับใช้น้อง’

13 ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘เราได้อริยาโคบ แต่เราได้เกลียดชังเอซาว’

14 เช่นนั้นแล้วพวกเราจะว่าอะไร มีความไม่ชอบธรรมอยู่กับพระเจ้าหรือ ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย

15 เพราะพระองค์ตรัสแก่โมเสสว่า ‘เราประสงค์จะเมตตาผู้ใด เราก็จะเมตตาผู้ใด และเราประสงค์จะกรณณาผู้ใด เราก็จะกรณณาผู้ใด’

16 ดังนั้นจึงไม่ได้เป็นของผู้ที่มีความประ

สงค์ หรือของผู้ที่วิ่งแข่ง แต่เป็นของพระเจ้าผู้ทรงสำแดงพระเมตตา

17 เพราะพระคัมภีร์กล่าวแก่ฟาโรห์ว่า ‘เพราะเหตุนี้เองเราจึงได้ให้เจ้ามีตำแหน่งสูง เพื่อเราจะแสดงฤทธานุภาพของเราในเจ้า และเพื่อให้นามของเราถูกประกาศออกไปทั่วแผ่นดินโลก’

18 เหตุฉะนั้นพระองค์ทรงมีความเมตตาต่อผู้ที่พระองค์ประสงค์มีความเมตตา และผู้ที่พระองค์ประสงค์ พระองค์ก็ทรงทำให้มีใจแข็งกระด้าง

19 แล้วท่านก็จะกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ทำไมพระองค์จึงยังทรงตำหนิ เพราะว่าผู้ใดได้ขัดขืนพระประสงค์ของพระองค์เล่า”

20 ไม่เลย แต่ โอ มนุษย์เอ๋ย ท่านคือผู้ใดเล่าที่จะโต้ตอบกับพระเจ้าได้ สิ่งซึ่งถูกสร้างขึ้นแล้วนั้นจะกล่าวแก่ผู้ที่สร้างสิ่งนั้นได้หรือว่า “ทำไมท่านได้สร้างข้าพเจ้าอย่างนี้”

21 ช่างหม้อไม่มีอำนาจเหนือดินเหนียวหรือ คือจากก้อนเดียวกันที่จะทำภาชนะอันหนึ่งให้มีเกียรติ และอีกอันหนึ่งให้ไร้เกียรติ

22 ถ้าพระเจ้า ซึ่งทรงประสงค์จะสำแดงพระพิโรธของพระองค์ และเพื่อทรงให้ฤทธิ์เดชของพระองค์เป็นที่รู้จัก ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ช้านานกับบรรดาภาชนะแห่งพระพิโรธ ซึ่งจัดเตรียมไว้สำหรับความพินาศ

23 และเพื่อพระองค์จะทรงให้ความอดมสมบูรณ์แห่งสง่าราศีของพระองค์เป็นที่

(8) กท 4:28 (9) ปฐก 18:10 (10) ปฐก 25:21 (11) รม 4:17; 8:28 (12) ปฐก 25:23 (13) มลค 1:2-3 (14) พบย 32:4 (15) อพย 33:19 (17) อพย 9:16; กท 3:8 (18) อพย 4:21 (19) 2 พศต 20:6 (20) อสย 29:16; ยรม 18:6 (21) สภข 16:4 (22) สภข 16:4; 1 สส 5:9 (23) รม 8:28-30

รู้จักแก่บรรดาภาษาชนแห่งพระเมตตา ซึ่งพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าแล้ว ให้เข้าสู่สง่าราศี

24 คือพวกเราเอง ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงเรียกแล้ว มิใช่เป็นของพวกยิวพวกเดียว แต่เป็นของพวกคนต่างชาติด้วย

**คนอิสราเอลที่เหลืออยู่
จะได้รับความรอด**

25 ตามที่พระองค์ตรัสไว้ในพระคัมภีร์ โสเชยาด้วยว่า ‘เราจะเรียกเขาเหล่านั้นว่าเป็นชนชาติของเรา ซึ่งเมื่อก่อนไม่ได้เป็นที่รัก ซึ่งเมื่อก่อนไม่ได้เป็นที่รัก

26 และต่อมาในสถานที่ซึ่งได้ทรงกล่าวแก่พวกเขาว่า “เจ้าทั้งหลายมิใช่ชนชาติของเรา” ในที่นั้นเองพวกเขาจะถูกเรียกว่า เป็นบุตรทั้งหลายของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่’

27 ท่านอิสยาห์ร้องประกาศเรื่องพวกอิสราเอลด้วยว่า ‘ถึงแม้ว่าจำนวนของลูกหลานของอิสราเอลจะเป็นเหมือนเม็ดทรายแห่งทะเล คนที่เหลืออยู่จะรอด

28 ด้วยว่าพระองค์จะทรงให้การนั้นสำเร็จ และจะให้สำเร็จโดยเร็วพลันในความชอบธรรม เพราะว่าจะองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้การนั้นสำเร็จโดยเร็วพลันบนพิภพนี้’

29 และตามที่ท่านอิสยาห์ได้กล่าวไว้เมื่อก่อนว่า ‘นอกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาได้ทรงเหลือเชื้อสายไว้ให้พวกเราบ้าง พวกเราก็จะได้เป็นเหมือนเมือง

โสโดม และจะเป็นเหมือนเมืองโกโมราห์’

30 เช่นนั้นแล้วพวกเราจะว่าอะไร คือว่าพวกคนต่างชาติซึ่งไม่ได้ติดตามความชอบธรรม ก็ได้ถึงความชอบธรรมแล้ว คือความชอบธรรมซึ่งเป็นของความเชื่อ

31 แต่พวกอิสราเอล ซึ่งได้ติดตามพระราชบัญญัติแห่งความชอบธรรม ก็ไม่ได้ถึงความชอบธรรมแห่งความชอบธรรมนั้น

32 เพราะเหตุใดเล่า เพราะว่าพวกเขาไม่ได้แสวงหาความชอบธรรมนั้นโดยความเชื่อ แต่เสมือนแสวงหาความชอบธรรมนั้นโดยบรรดาการกระทำแห่งพระราชบัญญัติ ด้วยว่าพวกเขาได้สะดุดที่หินสะดุดก้อนนั้น

33 ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘ดูเถิด เราได้วางหินสะดุดก้อนหนึ่งและศิลาแห่งการขัดเคืองใจไว้ในศิโยน และผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์นั้นจะไม่อับอาย’

บทที่ 10

ชนชาติอิสราเอลไม่รู้จักความชอบธรรม

1 พี่น้องทั้งหลาย ความปรารถนาแห่งใจของข้าพเจ้าและคำอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อคนอิสราเอลนั้น คือขอให้เขาทั้งหลายรอด

2 ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นพยานให้พวกเขาว่าพวกเขามีความกระตือรือร้นในเรื่องพระเจ้า แต่ไม่ได้เป็นตามความรู้

3 เพราะว่าพวกเขาขาดความรู้เกี่ยวกับความชอบธรรมของพระเจ้า และโดยที่พยายามจะตั้งความชอบธรรมของตนเอง

(24) อสย 42:6-7 (25) สขย 2:23 (26) สขย 1:10 (27) อสย 10:22-23; รม 11:5 (28) อสย 10:23

(29) พบญ 29:23 (30) รม 1:17; 4:11; 3:21; 10:6 (31) รม 10:2; กท 5:4 (32) ลก 2:34; 1 คร 1:23

(33) สดต 118:22; อสย 8:14; 28:16 (2) กจ 21:20; กท 1:14 (3) รม 1:17; ฟป 3:9

จึงไม่ยอมให้พวกเขาเองอยู่ใต้อำนาจของความชอบธรรมของพระเจ้า

4 เพราะว่าพระคริสต์ทรงเป็นจุดจบของพระราชบัญญัติ เพื่อความชอบธรรมแก่ทุกคนที่เชื่อ

5 เพราะว่าโมเสสได้บรรยายถึงความชอบธรรมซึ่งมาโดยพระราชบัญญัติว่า ‘มนุษย์คนใดซึ่งกระทำสิ่งเหล่านั้นจะดำรงชีวิต โดยการกระทำเหล่านั้น’

ความรอดอันไม่คิดค่าสำหรับ

ทุกคนที่เชื่อในพระคริสต์

6 แต่ความชอบธรรมซึ่งมาด้วยความเชื่อ นั้น กล่าวอย่างนี้ว่า “อย่าพูดในใจของเจ้าว่า ผู้ใดจะขึ้นไปยังสวรรค์” (คือเพื่อนำพระคริสต์ลงมาจากรเบื้องบน)

7 หรือ “ผู้ใดจะลงไปยังที่ลึก” (คือเพื่อนำพระคริสต์ขึ้นมาจากความตายอีก)

8 แต่ความชอบธรรมนั้นกล่าวว่าอะไร “ถ้อยคำนั้นอยู่ในปากของท่าน คืออยู่ในใจของท่าน และอยู่ในใจของท่าน” คือถ้อยคำแห่งความเชื่อซึ่งพวกเราประกาศอยู่นั้น

9 คือว่าถ้าท่านจะยอมรับพระเยซูเจ้าด้วยปากของท่าน และจะเชื่อในใจของท่านว่าพระเจ้าได้ทรงชูประองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด

10 เหตุว่าด้วยใจมนุษย์จึงเชื่อไปสู่ความชอบธรรม และด้วยปากเขาจึงยอมรับไปสู่ความรอด

11 เพราะพระคัมภีร์กล่าวว่า ‘ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์นั้นจะไม่อับอาย’

12 เหตุว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่าง

พวกยิวและพวกกรีก ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันซึ่งทรงอยู่เหนือทุกคน โปรดอย่างบริบูรณ์แก่ทุกคนที่ร้องทูลต่อพระองค์

13 เพราะว่า ‘ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด’

ความสำคัญของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

14 แล้วเขาทั้งหลายจะร้องทูลต่อพระองค์ในผู้ซึ่งพวกเขายังไม่เชื่ออย่างไรได้ และเขาทั้งหลายจะเชื่อในพระองค์ผู้ซึ่งพวกเขายังไม่เคยได้ยินอย่างไรได้ และเขาทั้งหลายจะได้ยินโดยปราศจากผู้ประกาศอย่างไรได้

15 และเขาทั้งหลายจะประกาศอย่างไรได้นอกจากว่าพวกเขาถูกส่งออกไป ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘เท้าของคนเหล่านั้นที่ประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข และนำข่าวประเสริฐแห่งสิ่งทั้งหลายที่ดีมา ก็งามสักเท่าใด’

16 แต่พวกเขาทุกคนไม่ได้เชื่อฟังข่าวประเสริฐนั้น เพราะท่านอิสยาห์กล่าวว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ใครเล่าได้เชื่อสิ่งที่ได้ยินจากพวกเรา’

17 ฉะนั้นความเชื่อจึงมาโดยการได้ยิน และการได้ยินก็มาโดยพระวจนะของพระเจ้า

18 แต่ข้าพเจ้ากล่าวว่า “เขาทั้งหลายไม่ได้ยินหรือ” ใช่แล้ว อย่างแท้จริง ‘เสียงของพวกเขาออกไปทั่วแผ่นดินโลก และบรรดาถ้อยคำของพวกเขาไปถึงที่สุดปลายพิภพ’

(4) มธ 5:17; รม 7:1-4; กท 3:24 (5) ลนต 18:5; นหม 9:29 (6) พบญ 30:12-14 (8) พบญ 30:14 (9) มธ 10:32; ลก 12:8 (11) อสย 28:16 (12) รม 3:22, 29 (13) ยอล 2:32; กจ 9:14 (14) ทต 1:3 (15) อสย 52:7 (16) อสย 53:1 (18) 1 พกษ 18:10; สดต 19:4

19 แต่ข้าพเจ้ากล่าวว่า “คนอิสราเอลไม่ได้ทราบหรือ” ตอนแรกโมเสสกล่าวว่า ‘เราจะยั่วยุพวกเจ้าให้ริษยาโดยคนเหล่านั้นที่ไม่ใช่ชนชาติหนึ่งชนชาติใด และโดยประชาชาติที่โหดเหี้ยม เราจะทำให้พวกเจ้าโมโห’

20 แต่ท่านอิสยาห์ก็กล่าวหาญมากและกล่าวว่า ‘เราได้ถูกพบโดยคนเหล่านั้นที่มีได้แสวงหาเรา เราได้ปรากฏแก่คนเหล่านั้นที่มีมิได้ถามหาเรา’

21 แต่แก่คนอิสราเอล ท่านกล่าวว่า ‘ตลอดวันเราได้ยื่นมือทั้งสองของเราออกต่อชนชาติหนึ่งซึ่งไม่เชื่อฟังและมีกบฏ’

บทที่ 11

คนอิสราเอลที่เหลืออยู่ จะได้รับความรอด

1 ข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงทอดทิ้งชนชาติของพระองค์แล้วหรือ” ขอพระเจ้าอวยอ้อมให้เป็นเช่นนั้นเลย ด้วยว่าข้าพเจ้าเองก็เป็นคนอิสราเอล เป็นเชื้อสายของอับราฮัม เป็นเผ่าเบนยามิน

2 พระเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งชนชาติของพระองค์นั้นซึ่งพระองค์ทรงทราบล่วงหน้าแล้ว พวกท่านไม่ทราบหรือว่าพระคัมภีร์กล่าวอะไรเรื่องท่านเอลียาห์ คือท่านทูลขอต่อพระเจ้าโดยกล่าวโทษพวกอิสราเอลว่า

3 ‘พระองค์เจ้าข้า พวกเขาได้ฆ่าพวกศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ และได้ขุดทำลายบรรดาแท่นบูชาของพระองค์ลงเสีย และข้าพระองค์เหลืออยู่แต่คนเดียว

และพวกเขาแสวงหาชีวิตของข้าพระองค์’

4 แต่คำตอบของพระเจ้ากล่าวอะไรแก่ท่าน ‘เราได้ส่งวงเจ็ดพันคนไว้สำหรับเรา ผู้ซึ่งมิได้คุกเข่าลงต่อรูปพระบอัล’

5 แล้วบัดนี้ก็มีพวกที่เหลืออยู่เช่นกัน ตามการทรงเลือกไว้แห่งพระองค์

6 และถ้าเป็นโดยพระองค์ การทรงเลือกไว้ นั้นจึงหาได้เป็นโดยบรรดาการกระทำไม่ มิฉะนั้นพระองค์ก็ไม่เป็นพระคุณจริงอีกต่อไป แต่ถ้าการทรงเลือกไว้ นั้นเป็นโดยบรรดาการกระทำแล้ว มันก็หาได้เป็นโดยพระองค์อีกต่อไปไม่ มิฉะนั้นการกระทำก็มิเป็นการกระทำจริงอีกต่อไป

ข้าพเจ้าประเสริฐได้ประกาศให้คนต่างชาติ

7 ถ้าเช่นนั้นจะเป็นอย่างไร คนอิสราเอลไม่ได้รับสิ่งซึ่งเขาแสวงหา แต่การทรงเลือกไว้ก็ได้รับสิ่งนั้น และพวกที่เหลือนั้นก็ถูกบังตา

8 (ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘พระเจ้าได้ประทานวิญญูณแห่งการเชื่อมแก่พวกเขา เขาตาเพื่อพวกเขาจะมองไม่เห็น และหูเพื่อพวกเขาจะไม่ได้ยิน’) จนถึงทุกวันนี้

9 และดาวิดกล่าวว่า ‘ขอให้สำหรับของพวกเขากลายเป็นบ่วงแล้ว และกับดัก และเป็นหินสะดุด และเป็นการตอบสนองแก่พวกเขา

10 ขอให้ตาของพวกเขามืดไป เพื่อพวกเขาจะมองไม่เห็น และให้หลังของพวกเขาถูกงอค่อมตลอดไป’

11 ข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า “พวกเขาได้สะดุดเพื่อพวกเขาจะหกล้มหรือ” ขอพระเจ้า

(19) โรม 11:11; ทด 3:3 (20) อสย 65:1 (21) อสย 65:2 (1) 1 ซมอ 12:22; ยรม 46:28; 2 คร 11:22

(2) โรม 8:29 (3) 1 พกษ 19:10, 14 (4) 1 พกษ 19:18 (5) โรม 9:27 (6) โรม 4:4 (7) โรม 9:31; 2 คร 3:14

(8) พญ 29:3-4; อสย 29:10 (9) สดต 69:22 (10) สดต 69:23 (11) อสย 42:6-7; โรม 10:19

อย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย แต่ตรงกันข้ามโดยการหกล้มของพวกเขา ความรอดจึงได้มาถึงพวกคนต่างชาติ เพื่อจะช่วยเหลือพวกเขาให้ริษยา

12 บัดนี้ถ้าการหกล้มของพวกเขานำไปสู่ความอุดมสมบูรณ์ของทั้งโลก และถ้าการพ่ายแพ้ของพวกเขานำไปสู่ความอุดมสมบูรณ์ของคนต่างชาติ ความสมบูรณ์ของพวกเขาจะยิ่งมากกว่าเดิมสักเท่าใด

คนต่างชาติควรจะรับฟังคำเตือนนั้น

13 ด้วยว่าข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกท่าน พวกคนต่างชาติ เพราะเหตุข้าพเจ้าเป็นอัครทูตของพวกคนต่างชาติ ข้าพเจ้าจึงยกย่องหน้าที่ของข้าพเจ้า

คนอิสราเอลจะได้

กลับคืนดีกับพระเจ้าอีก

14 ถ้าโดยวิธีใดก็ตาม ข้าพเจ้าอาจกระตุ้นพวกเขาซึ่งเป็นเนื้อหนังของข้าพเจ้าให้เลียนแบบ และอาจช่วยบางคนในพวกเขาให้รอด

15 เพราะว่าถ้าการทอดทิ้งพวกเขาเป็นเหตุให้มีกรกลับคืนดีกันของโลก การทรงรับพวกเขา กลับมาก็จะเป็นอะไร นอกจากเป็นการเป็นขึ้นมาจากความตาย

16 ด้วยว่าถ้าผลแรกบริสุทธิ์ ทั้งก่อนก็บริสุทธิ์ด้วย และถ้ารากบริสุทธิ์ กิ่งทั้งหลายก็บริสุทธิ์ด้วย

17 แต่ถ้ากิ่งบางกิ่งถูกหักออกเสียแล้ว และตัวท่านที่เป็นต้นมะกอกป่า ถูกต่อกิ่งเข้าไปท่ามกลางกิ่งเหล่านั้น และพร้อมกับกิ่งเหล่านั้นเข้าส่วนของรากและความอ้วน

พีของต้นมะกอกนั้น

18 อย่าอวดดีต่อกิ่งเหล่านั้น แต่ถ้าท่านอวดดี ท่านไม่ได้เลี้ยงรากนั้น แต่รากต่างหากเลี้ยงท่าน

19 แล้วท่านก็จะกล่าวว่า “กิ่งเหล่านั้นได้ถูกหักออกเสียแล้วก็เพื่อข้าพเจ้าจะได้ถูกต่อกิ่งเข้าไป”

20 ถูกแล้ว เพราะเหตุความไม่เชื่อกิ่งเหล่านั้นจึงได้ถูกหักออกเสีย และท่านก็อยู่ได้โดยความเชื่อ อย่าอวดดีตัวไปเลย แต่จงเกรงกลัว

21 เพราะว่าถ้าพระเจ้ามิได้ทรงงดโทษกิ่งตามธรรมชาติเหล่านั้น จงระวังให้ดีเกรงว่าพระองค์จะไม่ทรงงดโทษท่านเหมือนกัน

22 เหตุฉะนั้นจงพิจารณาดูความดีและความเข้มงวดของพระเจ้า สำหรับคนเหล่านั้นที่หลงผิดไปก็ทรงเข้มงวด แต่สำหรับท่านก็ทรงมีความดี ถ้าท่านจะดำรงอยู่ในความดีของพระองค์นั้นต่อไป มิฉะนั้นท่านก็จะถูกตัดออกเสียด้วย

23 และเขาทั้งหลายด้วย ถ้าพวกเขาไม่ดำรงอยู่ในความไม่เชื่อสืบไป ก็จะถูกต่อกิ่งเข้าไป เพราะว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์ที่จะต่อกิ่งพวกเขาเข้าอีกได้

24 เพราะว่าถ้าท่านถูกหักออกจากต้นมะกอกป่าซึ่งเป็นต้นไม้ป่าตามธรรมชาติ และถูกต่อกิ่งเข้ากับต้นมะกอกพันธุ์ดีซึ่งผิดธรรมชาติอยู่แล้ว การที่จะเอากิ่งเหล่านี้ ซึ่งเป็นกิ่งตามธรรมชาติ มาต่อกิ่งเข้ากับต้นมะกอกของมันเอง ก็จะทำให้ยิ่งไปกว่า

(13) กจ 9:15; 22:21 (14) 1 คร 9:22 (15) อสย 26:16-19

(16) สนต 23:10 (17) ยรม 11:16; ฮฟ 2:12 (18) 1 คร 10:12

(20) ฮบ 3:19 (22) ยน 15:2; 1 คร 15:2 (23) 2 คร 3:16

นั้นสักเท่าใด

25 ด้วยว่า พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่
อยากให้พวกท่านขาดความรู้เกี่ยวกับข้อ
ความลึกซึ้งนี้ เกรงว่าพวกท่านจะอวดรู้ใน
ความคิดทั้งหลายของตัวเอง ที่ความมืด
บอดได้เกิดขึ้นกับบางคนในพวกอิสราเอล
จนกว่าความสมบูรณ์ของพวกคนต่างชาติ
จะเข้ามา

26 และดังนั้น อิสราเอลทั้งหมดก็จะ
ได้รับความรอด ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า
'พระเจ้าช่วยให้รอดพ้นจะเสด็จออกมาจาก
เมืองศิโยน และจะทรงหันความอธรรมไป
เสียจากยาโคบ

27 เพราะว่าเป็นพันธสัญญาของเราทั้ง
เขาทั้งหลาย เมื่อเราจะเอาบาปทั้งหลาย
ของพวกเขาไปเสีย'

28 เกี่ยวกับข่าวประเสริฐนั้น เขาเหล่านั้น
ก็เป็นบรรดาศัตรูเพราะเห็นแก่พวกท่าน
แต่เกี่ยวกับการทรงเลือกไว้ พวกเขาก็เป็น
ที่รักเพราะเห็นแก่บรรพบุรุษ

29 เพราะว่าบรรดาของประทานและการ
ทรงเรียกของพระเจ้า นั้น ก็ปราศจากการ
เปลี่ยนพระทัย

30 ด้วยว่าพวกท่านในสมัยก่อนมิได้เชื่อ
พระเจ้า แต่บัดนี้ได้รับความเมตตาโดย
ทางความไม่เชื่อของพวกเขาฉันใด

31 บัดนี้พวกเขาก็มิได้เชื่อเช่นกัน เพื่อให้
โดยทางความเมตตาของพวกท่าน พวก
เขาจะได้รับความเมตตาด้วยฉันนั้น

32 เพราะพระเจ้าทรงเห็นว่าพวกเขาทุก
คนอยู่ในฐานะที่ไม่เชื่อ เพื่อพระองค์จะได้

ทรงพระเมตตาแก่พวกเขาทุกคน

33 โอ ความล้าลึกแห่งความอุดมสมบูรณ์
ของทั้งพระปัญญาและความรู้ของพระเจ้า
นั้นมีมากสักเท่าใด คำตัดสินของพระองค์
นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และทางทั้งหลาย
ของพระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้

34 เพราะว่า 'ผู้ใดเล่ารู้จักพระทัยของ
องค์พระผู้เป็นเจ้า หรือผู้ใดเล่าเป็นที่
ปรึกษาของพระองค์'

35 หรือผู้ใดเล่าได้ถวายสิ่งหนึ่งสิ่งใดแด่
พระองค์ก่อน และจะทรงตอบแทนสิ่งนั้น
แก่เขาอีก'

36 ด้วยว่าสิ่งสารพัดเป็นของพระองค์
และโดยทางพระองค์และเพื่อพระองค์
ขอสง่าราศีจึงมีแต่พระองค์สืบ ๆ ไปเป็น
นิรันดร์ เอเมน

บทที่ 12

ร่างกายของคริสเตียน

เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต

1 เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงวิงวอนพวกท่าน
พี่น้องทั้งหลาย โดยบรรดาความเมตตา
ของพระเจ้า ให้พวกท่านถวายร่างกายของ
พวกท่าน เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต อัน
บริสุทธิ์ เป็นที่พอพระทัยแด่พระเจ้า ซึ่ง
เป็นการรับใช้ที่เหมาะสมของพวกท่าน

2 และอย่าทำเหมือนกับชาวโลกนี้ แต่
พวกท่านจงรับการเปลี่ยนแปลงโดยให้
ความคิดของพวกท่านเปลี่ยนใหม่เกิด
เพื่อพวกท่านจะได้พิสูจน์ว่าอะไรเป็นน้ำ
พระทัยนั้นของพระเจ้าที่ดีและเป็นที่ยอมรับ
พระทัยและสมบูรณ์แบบ

(25) ลก 21:24; รม 12:16; 2 คร 3:14 (26) สดต 14:7 (27) อสย 27:9 (28) พบญ 7:8; 10:15

(29) กตว 23:19 (30) อฟ 2:2 (32) กท 3:22 (34) โยบ 36:22; 1 คร 2:16

(36) สบ 2:10; 13:21 (1) 2 คร 10:1-4; สบ 10:18, 20 (2) อฟ 4:23; 1 ธส 4:3

**คริสเตียนทุกคนเป็นอวัยวะ
ของร่างกายเดียวกัน**

3 ข้าพเจ้าขอกล่าว โดยพระคุณซึ่งได้ประทานแก่ข้าพเจ้าแล้ว แก่ทุกคนที่อยู่ท่ามกลางพวกท่านว่า อย่าคิดถือตัวเกินกว่าที่ตนควรจะคิดนั้น แต่จงคิดให้อ่อมสุขุมตามที่พระเจ้าได้โปรดประทานแก่มนุษย์ทุกคนตามขนาดแห่งความเชื่อ

4 เพราะว่าพวกเรา มีอวัยวะหลายอย่างในร่างกายเดียว และอวัยวะทั้งหมดมิได้มีหน้าที่เหมือนกันฉันใด

5 พวกเรา ผู้เป็นหลายคน ยังเป็นกายเดียวกันในพระคริสต์ และทุกคนเป็นอวัยวะทั้งหลายแก่กันและกันฉันนั้น

6 เมื่อมีบรรดาของประทานที่แตกต่างกันตามพระคุณที่ได้ประทานให้แก่พวกเรา ถ้าเป็นการพยากรณ์ ก็จงให้เราพยากรณ์ตามสัดส่วนแห่งความเชื่อ

7 หรือการรับใช้ ก็จงให้เราทำการรับใช้ของพวกเรา หรือผู้ที่สั่งสอน ก็จงสั่งสอน

8 หรือผู้ที่เตือนสติ ก็จงเตือนสติ ผู้ที่ทำทาน ก็จงให้เขาทำสิ่งนั้นด้วยความจริงใจ ผู้ที่ครอบครอง ก็จงทำด้วยความขยันขันแข็ง ผู้ที่แสดงความเมตตา ก็จงทำด้วยความเบิกบานใจ

คริสเตียนมีความรักและ

สามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน

9 จงให้ความรักเป็นอยู่โดยปราศจากมารยา จงเกลียดชังสิ่งที่ชั่วร้าย จงยึดมั่นอยู่กับสิ่งที่ดี

10 จงรักกันและกันด้วยความรักฉันพี่น้อง ในการให้เกียรติ จงแสดงความเคารพต่อกันและกัน

11 อย่าเกียจคร้านในการทำงาน จงกระตือรือร้นในจิตวิญญาณ จงรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า

12 จงปีติยินดีในความหวัง จงอดทนในความยากลำบาก จงเข้มแข็งเข้มต่อไปในการอธิษฐาน

13 จงแจกจ่ายให้แก่ความจำเป็นของพวกวิสุทธิชน จงมีน้ำใจอภัยอภัยไมตรี

14 จงอวยพรคนเหล่านั้นซึ่งข่มเหงพวกท่าน จงอวยพรและอย่าแข่งด่าเลย

15 จงปีติยินดีกับคนทั้งหลายที่ปีติยินดี จงร้องไห้กับคนทั้งหลายที่ร้องไห้

16 จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันต่อกันและกัน อย่าใฝ่สูง แต่จงอ่อมใจลงสู่คนที่มีฐานะต่ำต้อย อย่าถือว่าตัวฉลาดในบรรดาความคิดของพวกท่านเอง

วิธีปฏิบัติต่อ

คนภายนอก

17 อย่าทำความชั่วร้ายตอบแทนความชั่วร้ายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดเลย ‘แต่จงมุ่งกระทำสิ่งทั้งหลายที่ซื่อสัตย์ในสายตาของคนทั้งปวง’

18 ถ้าเป็นไปได้ มากเท่ากับที่อยู่ในพวกท่าน จงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน

19 พวกที่รักอย่างยิ่ง อย่าแก้แค้นให้ตัวพวกท่านเอง แต่จงเปิดทางให้แก่พระพิโรธดีกว่า เพราะมีเขียนไว้แล้วว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “การแก้แค้นเป็น

(3) สภข 25:27; กท 2:9; อฟ 4:7 (4) 1 คร 12:12-14 (5) 1 คร 10:17 (6) ยน 3:27; กจ 11:27

(7) อฟ 4:11 (8) มธ 6:1-3 (9) สดต 34:14 (10) ฟป 2:3 (12) ลก 10:20 (13) 1 คร 16:1

(14) มธ 5:44 (15) 1 คร 12:26 (16) ยรม 45:5 (17) มธ 5:39 (18) ฮบ 12:14 (19) พบทญ 32:35

ของเรา เราจะตอบสนอง”

20 เหตุฉะนั้น ถ้าศัตรูของท่านหิว จงให้อาหารแก่เขา ถ้าเขากระหาย จงให้เขาดื่ม เพราะว่าโดยการทำอย่างนั้นท่านจะสุ่มถ่านทั้งหลายแห่งไฟไว้บนศีรษะของเขา’

21 อย่าถูกเอาชนะด้วยความชั่วร้าย แต่จงเอาชนะความชั่วร้ายด้วยความดี

บทที่ 13

คริสเตียนจงยอมอยู่ใต้

การปกครองของผู้มีอำนาจ

1 จงให้ทุกคนยอมอยู่ใต้บังคับของบรรดาผู้ที่มีอำนาจสูงกว่า เพราะว่าไม่มีอำนาจใดเลยที่ไม่ได้มาจากพระเจ้า และบรรดาผู้ที่มีอำนาจนั้นถูกแต่งตั้งขึ้นโดยพระเจ้า

2 เหตุฉะนั้นผู้ใดก็ตามที่ต่อต้านอำนาจนั้นก็ต่อต้านบัญญัติของพระเจ้า และคนทั้งหลายที่ต่อต้าน จะได้รับพระอาชญา มาสู่ตนเอง

3 เพราะว่าบรรดาผู้ครอบครองนั้นไม่ناهวาดกลัวต่อการงานทั้งหลายที่ดี แต่ต่อความชั่วร้าย แล้วท่านไม่ประสงค์ที่จะกลัวอำนาจนั้นหรือ จงกระทำการสิ่งซึ่งดี และท่านจะได้รับการสรรเสริญจากผู้มีอำนาจนั้น

4 เพราะว่าผู้ครอบครองนั้นเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าแก่ท่านสำหรับความดี แต่ถ้าท่านกระทำการสิ่งซึ่งชั่วร้าย ก็จงกลัวเถิด เพราะว่าผู้ครอบครองนั้นหาได้ถือดาบไว้ อย่างเปล่าประโยชน์ไม่ ด้วยว่าเขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เป็นผู้แก้แค้นเพื่อลงพระพิโรธแก่ผู้ที่กระทำความชั่วร้าย

5 เหตุฉะนั้นพวกท่านจะต้องอยู่ใต้บังคับบัญชา มิใช่เพราะเหตุพระพิโรธเท่านั้น แต่เพราะเห็นแก่จิตสำนึกด้วย

6 เพราะว่าด้วยเหตุนี้เองพวกท่านจงจ่ายส่วยอากรด้วย เพราะว่าบรรดาผู้ที่มีอำนาจนั้นเป็นผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้า ซึ่งคอยรับใช้อย่างต่อเนื่องในสิ่งนี้เอง

7 เหตุฉะนั้นจงให้แก่ทุกคนตามที่เขาสวมควรได้รับ ส่วยอากรจงให้แก่ผู้ที่สมควรได้รับส่วยอากร ภาษีจงให้แก่ผู้ที่สมควรได้รับภาษี ความยำเกรงจงให้แก่ผู้ที่สมควรได้รับความยำเกรง เกียรติยศจงให้แก่ผู้ที่สมควรได้รับเกียรติยศ

“เราจะรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

ได้อย่างไร

8 อย่าเป็นหนี้สิ่งใด ๆ แก่มนุษย์คนใดเลย ยกเว้นที่จะรักซึ่งกันและกัน เพราะว่าผู้ที่รักคนอื่นก็ทำให้พระราชบัญญัติสำเร็จแล้ว

9 ด้วยว่าคำตรัสนี้ ‘เจ้าอย่าเล่นชู้ เจ้าอย่าฆ่าคน เจ้าอย่าลักทรัพย์ เจ้าอย่าเป็นพยานเท็จ เจ้าอย่าโลภ’ และถ้ามีพระบัญญัติอื่นใด มันก็ถูกเข้าใจอย่างย่อ ๆ ในถ้อยคำนี้คือ ‘เจ้าจงรักเพื่อนบ้านของเจ้าเหมือนตนเอง’

10 ความรักไม่ทำอันตรายแก่เพื่อนบ้านของตนเลย เหตุฉะนั้นความรักจึงเป็นการทำให้พระราชบัญญัติสำเร็จแล้ว

11 และนี่แหละ โดยทราบกาลสมัยว่า บัดนี้เป็นเวลาที่ควรจะตื่นจากการหลับแล้ว เพราะว่าบัดนี้ความรอดของพวกเราใกล้

(20) สภข 25:21 (21) รม 12:1-2 (1) 1 ปต 2:13 (2) ทต 3:1 (3) 1 ปต 2:14

(5) ปญจ 8:2; 1 ปต 2:13, 19 (7) มธ 22:21 (8) กท 5:13-14

(9) อพย 20:13-17; ลนต 19:18 (10) มธ 7:12; 22:39-40 (11) 1 คร 15:34

กว่าเมื่อพวกเขาได้รับเชื่อนั้น
 12 กลางคืนล่วงไปมากแล้ว กลางวันก็มา
 ใกล้แล้ว เหตุฉะนั้นจึงให้พวกเขาอดทั้ง
 การงานเหล่านั้นแห่งความมืด และจงให้
 พวกเขาสวมเครื่องอาวุธแห่งความสว่าง
 13 จงให้พวกเขาดำเนินอย่างซื่อสัตย์
 เหมือนอย่างในเวลากลางวัน มิใช่ในการ
 สนุกสนานเฮฮาและการมีนเมา มิใช่ใน
 การลามกและการหยาบโลน มิใช่ในการ
 วิวาทและการริษยากัน
 14 แต่ท่านทั้งหลายจงสวมตัวด้วยพระ
 เยชูคริสต์เจ้า และอย่าจัดเตรียมอะไรไว้
 สำหรับเนื้อหนัง เพื่อสนองบรรดาราคะ
 ตัณหาของเนื้อหนังนั้น

บทที่ 14

ความรักของคริสเตียนต้องยอม

ทนต่อผู้ที่มีธรรมเนียมต่างกัน

1 คนที่อ่อนแอในความเชื่อนั้น พวกท่าน
 จงรับไว้ แต่มิใช่เพื่อการโต้เถียงต่าง ๆ ที่
 เต็มไปด้วยข้อสงสัย
 2 ด้วยว่าคนหนึ่งเชื่อว่าตนสามารถกินทุก
 สิ่งได้ แต่อีกคนหนึ่ง ผู้ซึ่งอ่อนแอ ก็กิน
 แต่พวกผัก
 3 อย่าให้คนที่กินนั้นเหยียดหยามคนที่ไม่
 กิน และอย่าให้คนที่ไม่กินกล่าวโทษคนที่
 กิน เพราะว่าพระเจ้าได้โปรดรับเขาไว้แล้ว
 4 ท่านเป็นใครเล่าที่กล่าวโทษผู้รับใช้ของ
 คนอื่น ผู้รับใช้คนนั้นจะยืนอยู่หรือจะล้ม
 จมก็แล้วแต่นายของเขา ใช่แล้ว เขาจะถูก
 พยุงขึ้น เพราะว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถ
 ที่จะทำให้เขายืนอยู่ได้

5 คนหนึ่งถือว่าวันหนึ่งดีกว่าอีกวันหนึ่ง
 อีกคนหนึ่งถือว่าทุกวันเหมือนกัน จงให้
 ทุกคนมีความเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ในความ
 คิดเห็นของตนเถิด

6 ผู้ที่ถือวันก็ถือเพื่อถวายเกียรติแด่องค์
 พระผู้เป็นเจ้า และผู้ที่ไม่ถือวันก็ไม่ถือ
 เพื่อถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่
 กินก็กินเพื่อถวายเกียรติแด่องค์พระผู้
 เป็นเจ้า เพราะเขาขอบพระคุณพระเจ้า
 และผู้ที่ไม่กินก็ไม่กินเพื่อถวายเกียรติแด่
 องค์พระผู้เป็นเจ้า และขอบพระคุณพระ
 เจ้า

7 เพราะว่าไม่มีผู้ใดในพวกเราใช้ชีวิตอยู่
 เพื่อตนเองฝ่ายเดียว และไม่มีผู้ใดตาย
 เพื่อตนเองฝ่ายเดียว

8 ด้วยว่าไม่ว่าพวกเราใช้ชีวิตอยู่ พวกเราก็
 มีชีวิตอยู่เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และไม่ว่า
 พวกเราตาย พวกเราก็ตายเพื่อองค์พระผู้
 เป็นเจ้า เหตุฉะนั้นไม่ว่าพวกเราใช้ชีวิตอยู่
 หรือตายไปก็ตาม พวกเราก็เป็นขององค์
 พระผู้เป็นเจ้า

9 เพราะเหตุนี้เองพระคริสต์จึงทั้งได้ทรง
 ลี้นพระชนม์ และได้ทรงเป็นขึ้นมา และ
 ได้ทรงกลับคืนพระชนม์อีก เพื่อพระองค์
 จะทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของทั้งคน
 ตายและคนเป็น

10 แต่เหตุไฉนท่านจึงกล่าวโทษพี่น้อง
 ของท่าน หรือเหตุไฉนท่านจึงเหยียด
 หยามพี่น้องของท่าน เพราะว่าพวกเราทุก
 คนจะยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของ
 พระคริสต์

(12) อพ 5:11; 6:11, 13 (13) สภข 23:20; 1 คร 6:9; ฟป 4:8 (14) กท 3:27; 5:16 (1) 1 คร 8:9; 9:22
 (2) ทต 1:15 (3) คส 2:16 (4) ยก 4:11-12 (5) กท 4:10 (6) กท 4:10; 1 ทธ 4:3
 (7) กท 2:20 (8) 2 คร 5:14-15 (9) กจ 10:36; 2 คร 5:15 (10) 2 คร 5:10

11 เพราะมีเขียนไว้แล้วว่า “เรามีชีวิตอยู่ฉันใด” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “หัวเข้าทุกหัวเข้าจะคุกกราบลงต่อเรา และลิ้นทุกลิ้นจะสารภาพต่อพระเจ้า”

12 ดังนั้น ทุกคนในพวกเราจึงจะทูลเรื่องราวของตัวเองต่อพระเจ้า

เพราะเห็นแก่ความรัก

คริสเตียนจึงยอมชนะตนเอง

13 เหตุฉะนั้นอย่าให้พวกเราถกถายกันและกันอีกต่อไปเลย แต่จงตัดสินใจเสียดีกว่า ว่าอย่าให้ผู้ใดวางหินสะดุดหรือโอกาสที่จะล้มลงไว้ขวางทางพี่น้องของตน

14 ข้าพเจ้าทราบและเชื่อมั่นโดยองค์พระเยซูเจ้าว่า ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นมลทินในตัวมันเองเลย แต่สำหรับผู้ถือว่ามีสิ่งใดเป็นมลทิน มันก็เป็นมลทินแก่เขา

15 แต่ถ้าพี่น้องของท่านโศกเศร้าด้วยอาหารของท่าน บัดนี้ท่านก็ไม่ได้ดำเนินในความรัก อย่าทำลายคนนั้นด้วยอาหารของท่าน ผู้ซึ่งพระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเขาแล้ว

16 ฉะนั้นอย่าให้การติของพวกท่านเป็นที่ถูกกล่าวร้ายได้

17 ด้วยว่าอาณาจักรของพระเจ้านั้นไม่ได้เป็นอาหารและเครื่องดื่ม แต่เป็นความชอบธรรม และสันติสุข และความปิติยินดีในพระวิญญูณบริสุทธิ์

18 เพราะว่าผู้ที่ในสิ่งเหล่านี้รับใช้พระคริสต์ก็เป็นผู้ที่พอพระทัยพระเจ้า และเป็นที่ยอมรับของมนุษย์

19 เหตุฉะนั้นจงให้พวกเราติดตามสิ่งทั้งหลายซึ่งทำให้เกิดสันติสุข และสิ่งเหล่านั้นซึ่งคนหนึ่งสามารถใช้เสริมสร้างอีกคนหนึ่งให้เจริญขึ้นได้

20 อย่าทำลายงานของพระเจ้าเพราะเรื่องอาหารเลย ทุกสิ่งทุกอย่างก็บริสุทธิ์จริง แต่เป็นการชั่วร้ายสำหรับผู้คนที่กินอาหารซึ่งเป็นเหตุให้หลงผิด

21 เป็นการดีที่จะไม่กินเนื้อสัตว์หรือดื่มน้ำองุ่นหรือทำสิ่งใด ๆ ที่เป็นเหตุให้พี่น้องของท่านสะดุด หรือหลงผิด หรือถูกทำให้อ่อนแอ

22 ท่านมีความเชื่อหรือ จงยึดไว้ให้มั่นสำหรับตนเองต่อพระพักตร์พระเจ้า ผู้ใดที่ไม่กล่าวโทษตนเองในสิ่งซึ่งตนอนุญาตแล้วนั้นก็เป็สุข

23 และผู้ที่ยังสงสัยอยู่นั้น ก็ถูกลงพระอาชญาถ้าเขากิน เพราะว่าเขามีได้กินโดยความเชื่อ ด้วยว่าสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้เป็นมาโดยความเชื่อก็เป็นบาป

บทที่ 15

จงกระทำให้ผู้อื่นพอใจ ไม่ใช่ตัวเราเอง

1 ดังนั้น พวกเราที่แข็งแรงควรจะแบกรับความอ่อนไหวเหล่านั้นของคนที่ย่อแอและไม่ทำให้ตัวเราเองพอใจ

2 จงให้พวกเราทุกคนกระทำเพื่อเพื่อนบ้านของตนพอใจ ให้เป็นประโยชน์

3 เพราะแม้แต่พระคริสต์ก็ได้ทรงกระทำเพื่อพระองค์เองพอพระทัย แต่ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘คำติเตียนต่าง ๆ ของ

(11) อสย 45:23 (12) 1 ปต 4:5 (13) 1 คร 8:9 (14) 1 คร 10:25 (15) 1 คร 8:11 (16) รม 12:17 (17) รม 8:6 (18) 2 คร 8:21 (19) รม 12:18; 1 คร 14:12 (20) รม 14:15; 15:11 (21) 1 คร 8:13 (22) 1 ยน 3:21 (23) ทต 1:15 (1) กท 6:1-2 (2) 1 คร 9:22; 10:24, 33 (3) สดต 69:9; มธ 26:39

บรรดาคนที่ได้ติดเขียนพระองค์ ได้ตกอยู่
บนข้าพระองค์แล้ว'

คริสเตียนจงยอมรับซึ่งกันและกัน

4 เพราะว่าสิ่งใดก็ตามที่ได้ถูกเขียนไว้ใน
สมัยก่อนนั้นได้ถูกเขียนไว้เพื่อการเรียนรู้
ของเรา เพื่อว่าพวกเรา โดยความ
อดทนและการปลอบประโลมใจแห่งพระ
คัมภีร์ จะได้มีความหวัง

5 บัดนี้ ขอพระเจ้าแห่งความอดทนและ
การปลอบประโลมใจโปรดช่วยพวกท่าน
ให้มีน้ำหนึ่งใจเดียวต่อกันและกันตาม
อย่างพระเยซูคริสต์

6 เพื่อพวกท่าน ด้วยใจอันเดียวกันและ
ปากอันเดียวกัน จะถวายสง่าราศีแด่พระ
เจ้า คือพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์
พระผู้เป็นเจ้าของเรา

7 เหตุฉะนั้น พวกท่านจงต้อนรับกันและ
กัน เหมือนอย่างที่เราได้ทรงต้อนรับ
พวกท่านเพื่อสง่าราศีของพระเจ้า

8 บัดนี้ข้าพเจ้ากล่าวว่า พระเยซูคริสต์ได้
ทรงเป็นผู้รับใช้แห่งพวกที่เข้าสู่หนัดเพื่อ
ความจริงของพระเจ้า เพื่อยืนยันบรรดา
พระสัญญาที่ได้ทรงกระทำไว้กับบรรพ-
บุรุษทั้งหลาย

9 และเพื่อที่พวกคนต่างชาติจะได้ถวาย
สง่าราศีแด่พระเจ้าเพราะเหตุพระเมตตา
ของพระองค์ ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า
'เพราะเหตุนี้ข้าพระองค์จะสารภาพต่อ
พระองค์ในท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย
และร้องเพลงสรรเสริญแด่พระนามของ
พระองค์'

10 และพระองค์ตรัสอีกว่า 'พวกเจ้า
ประชาชาติทั้งหลายเอ๋ย จงชื่นชมยินดีกับ
ประชากรของพระองค์'

11 และตรัสอีกว่า 'พวกเจ้า ประชาชาติ
ทั้งปวงเอ๋ย จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า
เถิด และพวกเจ้า ชนชาติทั้งหลายเอ๋ย จง
ยกย่องพระองค์'

12 และท่านอิชยาห์กล่าวอีกว่า 'จะมีราก
อันหนึ่งของเจสซี และพระองค์ที่จะทรง
ขึ้นมาเพื่อครอบครองเหนือบรรดาประชา
ชาติ ในพระองค์นั้นบรรดาประชาชาติ
จะวางใจ'

13 บัดนี้ ขอพระเจ้าแห่งความหวังโปรด
ให้พวกท่านบริบูรณ์ด้วยความปีติยินดี
และสันติสุขในการเชื่อ เพื่อพวกท่านจะ
ได้เปี่ยมด้วยความหวัง โดยทางฤทธิ์เดช
ของพระวิญญูณบริสุทธิ

14 และข้าพเจ้าเองมีความเชื่อมั่นเรื่อง
พวกท่านด้วย พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า
ว่าพวกท่านเช่นกันก็บริบูรณ์ด้วยความดี
เปี่ยมด้วยความรู้ทุกอย่าง สามารถเตือน
สติกันและกันได้ด้วย

การรับใช้ของเปาโล

และแผนการเดินทาง

15 แต่อย่างไรก็ตาม พี่น้องทั้งหลาย ข้าพ
เจ้าได้เขียนด้วยใจกล้ามากขึ้นถึงพวกท่าน
ในบางเรื่อง เพื่อเตือนความจำของพวก
ท่าน เพราะเหตุพระคุณที่ได้ประทานแก่
ข้าพเจ้าจากพระเจ้า

16 เพื่อข้าพเจ้าจะเป็นผู้รับใช้ของพระ
เยซูคริสต์ต่อพวกคนต่างชาติ โดยรับใช้

(4) 1 คร 10:11 (5) 1 คร 1:10 (6) กจ 4:24 (7) รม 5:2; 14:1, 3 (8) มธ 15:24; 2 คร 1:20
(9) สดต 18:49; ยน 10:16 (10) พบญ 32:43 (11) สดต 117:1 (12) อสย 11:1, 10
(13) รม 12:12; 14:17 (14) 1 คร 1:5; 8:1 (15) รม 1:5; 12:3 (16) อสย 66:20; กจ 9:15

ข่าวประเสริฐของพระเจ้า เพื่อการถวาย
พวกคนต่างชาตินั้นจะได้เป็นที่ชอบพระ
ทัย โดยถูกแยกตั้งไว้โดยพระวิญญาน
บริสุทธิ์

17 เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงมีที่จะอวดได้
โดยทางพระเยซูคริสต์ในสิ่งเหล่านั้นซึ่ง
เกี่ยวข้องกับพระเจ้า

18 เพราะว่าข้าพเจ้าไม่กล้าจะอ้างถึงสิ่ง
ใด ๆ เหล่านั้นซึ่งพระคริสต์ไม่ได้ทรงกระ
ทำโดยทางข้าพเจ้า เพื่อทำให้พวกคนต่าง
ชาติเชื่อฟัง โดยทางถ้อยคำและกิจการ

19 ผ่านทางบรรดาหมายสำคัญและการ
มหัศจรรย์อันทรงฤทธิ์ โดยฤทธิ์เดชของ
พระวิญญานของพระเจ้า ดังนั้นตั้งแต่กรุง
เยรูซาเล็ม และอ้อมไปยังเมืองอิสลิริคุม
ข้าพเจ้าจึงได้ประกาศข่าวประเสริฐของ
พระคริสต์อย่างเต็มที่

20 ใช่แล้ว ข้าพเจ้าได้พยายามอย่างหนัก
เช่นนั้นที่จะประกาศข่าวประเสริฐ ไม่ใช่ใน
ที่ซึ่งพระนามของพระคริสต์ได้ถูกเอ่ยแล้ว
เกรงว่าข้าพเจ้าจะก่อสร้างขึ้นบนรากฐาน
ของอีกคนหนึ่ง

21 แต่ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า *‘คนที่ไม่
เคยได้รับคำบอกเล่าเรื่องพระองค์ พวกเขา
เขาก็จะได้เห็น และคนทั้งหลายที่ไม่เคย
ได้ยินก็จะเข้าใจ’*

22 เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงได้ถูกขัดขวาง
อย่างมากจากการมาหาพวกท่านด้วย

23 แต่บัดนี้ เมื่อไม่มีการงานในแคว้น
เหล่านั้นต่อไปแล้ว และเพราะมีความ
ปรารถนาอย่างยิ่งเป็นเวลาหลายปีที่จะ

มาหาพวกท่าน

24 เมื่อไรก็ตามที่ข้าพเจ้าทำการเดินทาง
ของข้าพเจ้าไปยังประเทศสเปน ข้าพเจ้า
จะมาหาพวกท่าน เพราะข้าพเจ้าวางใจว่า
จะได้เห็นพวกท่านในการเดินทางของข้าพ
เจ้า และจะถูกส่งไปตามทางของข้าพเจ้า
โดยพวกท่าน ถ้าตอนแรกข้าพเจ้าจะได้รับความ
บันเทิงใจกับพวกท่านบ้างแล้ว

25 แต่บัดนี้ ข้าพเจ้าจะขึ้นไปยังกรุงเยรู-
ซาเล็ม เพื่อรับใช้พวกวิสุทธิชน

26 เพราะว่าพวกศิษย์แห่งแคว้นมาซิโด-
เนียและแคว้นอาคาญาเห็นชอบที่จะถวาย
ทรัพย์บางส่วนให้แก่พวกวิสุทธิชนที่ยาก
จนซึ่งอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม

27 การกระทำสิ่งนี้ได้ทำให้พวกศิษย์
เหล่านั้นพอใจจริง ๆ และพวกเขาก็เป็น
ลูกหนี้ของวิสุทธิชนเหล่านั้น เพราะว่าถ้า
คนต่างชาติได้ถูกทำให้เป็นผู้เข้าส่วนในสิ่ง
ต่าง ๆ ฝ่ายจิตวิญญานของพวกวิสุทธิชน
หน้าที่ของพวกเขาคือการรับใช้พวกวิสุ-
ทธิชนในสิ่งของต่าง ๆ ฝ่ายเนื้อหนังด้วย

28 เหตุฉะนั้น เมื่อข้าพเจ้าได้กระทำสิ่งนี้
เรียบร้อยแล้ว และได้ส่งผลนั้นมอบให้แก่
พวกเขาเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าก็จะแวะมาหา
พวกท่านในการเดินทางไปประเทศสเปน
นั้น

29 และข้าพเจ้าแน่ใจว่า เมื่อข้าพเจ้ามา
หาพวกท่านนั้น ข้าพเจ้าจะมาในความเต็ม
เปี่ยมด้วยพระพรแห่งข่าวประเสริฐของ
พระคริสต์

30 บัดนี้ ข้าพเจ้าขอวิงวอนพวกท่าน พื

(17) ฮบ 2:17 (18) กจ 15:12 (19) กจ 19:11 (20) 1 คร 3:10; 2 คร 10:13 (21) อสย 52:15

(22) รม 1:13 (23) กจ 19:21 (24) กจ 15:3 (25) กจ 19:21 (26) 1 คร 16:1

(27) รม 11:17; 1 คร 9:11 (28) ฟป 4:17 (29) รม 1:11 (30) 2 คร 1:11; ฟป 2:1

น้องทั้งหลาย เพราะเห็นแก่พระเยซูคริสต์เจ้า และเพราะเห็นแก่ความรักของพระวิญญูณ ว่าพวกท่านจะพยายามอย่างหนักด้วยกันกับข้าพเจ้าในการอธิษฐานต่าง ๆ ของพวกท่านต่อพระเจ้าเพื่อข้าพเจ้า

31 เพื่อข้าพเจ้าจะได้รับการช่วยให้พ้นจากคนเหล่านั้นในแคว้นยูเดียที่ไม่เชื่อ และเพื่อการรับใช้ของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้ากระทำเพื่อกรุงเยรูซาเล็ม จะเป็นทีพอใจของพวกวิสุทธิชน

32 เพื่อข้าพเจ้าจะได้มาหาพวกท่านด้วยความปีติยินดีโดยน้ำพระทัยของพระเจ้า และจะได้รับความสดชื่นกับพวกท่าน

33 บัดนี้ขอพระเจ้าแห่งสันติสุขโปรดสถิตอยู่กับพวกท่านทุกคนเถิด เอเมน

บทที่ 16

การทักทายต่อเพื่อนคริสเตียนที่รักยิ่ง

1 ข้าพเจ้าขอแนะนำน้องสาวของพวกเราให้แก่พวกท่าน คือเฟบี ผู้ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของคริสตจักรซึ่งอยู่ที่เมืองเคนเคเรีย

2 ขอพวกท่านรับนางไว้ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ให้สมกับเป็นพวกวิสุทธิชน และขอให้พวกท่านช่วยเหลือนางในกิจการใดก็ตามที่นางต้องการจากพวกท่าน เพราะนางได้เป็นผู้ที่ช่วยเหลือของคนมากมาย และของข้าพเจ้าเองด้วย

3 จงทักทายปราศรัยปรัสสิลลาและอากิลลา เหล่าผู้ช่วยเหลือของข้าพเจ้าในพระเยซูคริสต์

4 ผู้ซึ่งได้ยอมพลีชีวิตของพวกเขาเองเพื่อ

ป้องกันชีวิตของข้าพเจ้า ผู้ซึ่งข้าพเจ้าขอขอบคุณ และมีใช้ข้าพเจ้าคนเดียวเท่านั้น แต่คริสตจักรทุกแห่งของพวกคนต่างชาติด้วย

5 เช่นเดียวกัน จงทักทายปราศรัยคริสตจักรที่อยู่ในบ้านของเขาทั้งสอง ขอฝากความคิดถึงมายังเอเปเนทัสที่รักอย่างยิ่งของข้าพเจ้า ผู้เป็นผลแรกของแคว้นอากายาถวายแด่พระคริสต์

6 จงทักทายปราศรัยมารีย์ ผู้ได้ตรากตรำทำงานหนักเพื่อพวกเรา

7 ขอฝากความคิดถึงมายังอันโดรนิคัส และยูนิอัสผู้เป็นญาติของข้าพเจ้า และบรรดาผู้เป็นนักโทษร่วมกับข้าพเจ้า ผู้มีชื่อเสียงดีในท่ามกลางพวกอัครทูต ผู้ที่อยู่ในพระคริสต์ก่อนข้าพเจ้าด้วย

8 จงทักทายปราศรัยอัมพลีอัสที่รักของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า

9 ขอฝากความคิดถึงมายังอูรบานัส ผู้ร่วมงานกับพวกเราในพระคริสต์ และสทาคิสที่รักของข้าพเจ้า

10 ขอฝากความคิดถึงมายังอาเป็ลเลสผู้เป็นที่พอพระทัยในพระคริสต์ ขอฝากความคิดถึงมายังคนทั้งหลายซึ่งอยู่ในครัวเรือนของอาริสโทบูลัส

11 ขอฝากความคิดถึงมายังเฮโรดิโอนผู้เป็นญาติของข้าพเจ้า จงทักทายปราศรัยคนทั้งหลายแห่งครัวเรือนของนารซิสส ผู้ซึ่งอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า

12 ขอฝากความคิดถึงมายังตรีเฟนาและตรีโฟสา ผู้ตรากตรำทำงานในองค์พระผู้

(31) 2 คร 8:4 (32) กจ 18:21; รม 1:10 (33) รม 16:20; 1 คร 14:33 (1) กจ 18:18 (2) ฟป 1:27; 2:29

(3) กจ 18:2, 18, 26; 1 คร 16:19; 2 ทธ 4:19 (5) 1 คร 16:15, 19; คส 4:15; ฟม 1:2

(7) กจ 1:13, 26; รม 8:11; 16:3, 9-10; 2 คร 5:17; 12:2; กท 1:22

เป็นเจ้าของ ขอฝากความคิดถึงมายังเปอร์ซัส ที่รัก ผู้ซึ่งได้ตรากตรำทำงานหนักในองค์พระผู้เป็นเจ้า

13 ขอฝากความคิดถึงมายังรุฟัส ผู้ที่ถูกเลือกไว้ในองค์พระผู้เป็นเจ้า และมารดาของเขาและของข้าพเจ้า

14 ขอฝากความคิดถึงมายังอาสินครีทัส ฟเลโกน เฮอร์มาส ปีทโรบัส เฮอร์เมส และบรรดาพี่น้องซึ่งอยู่กับเขาเหล่านั้น

15 ขอฝากความคิดถึงมายังฟีโลโลกัส และยูเลีย เนเรอัสและน้องสาวของเขา และโอลิมปัส และบรรดาวิสุทธิชนซึ่งอยู่กับคนเหล่านั้น

16 จงคำนับซึ่งกันและกันด้วยการจูบอันบริสุทธิ์ บรรดาคริสตจักรของพระคริสต์ ขอฝากความคิดถึงมายังพวกท่าน

17 บัดนี้ ข้าพเจ้าขอวิงวอนพวกท่าน พี่น้องทั้งหลาย จงคอยดูคนเหล่านั้นซึ่งก่อให้เกิดการแตกแยกกันและการขัดเคืองใจต่าง ๆ ที่ขัดแย้งกับหลักคำสอนซึ่งพวกท่านได้เรียนรู้มาแล้ว และจงหลีกเลี่ยงคนเหล่านั้น

18 เพราะว่าคนทั้งหลายที่เป็นเช่นนั้นไม่ได้รับใช้พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา แต่รับใช้กระเพาะของตัวเอง และใช้คำพูดอันดีและวาจาอ่อนหวาน หลอกลวงใจของเหล่าคนชั่ว

19 ด้วยว่าความเชื่อฟังของพวกท่านได้เลื่องลือไปถึงคนทั้งปวงแล้ว ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมีความยินดีเพราะเหตุพวกท่าน แต่ข้าพเจ้ายังใคร่ให้พวกท่านเป็นคนฉลาด

ต่อสิ่งซึ่งดี และไร้เดียงสาเกี่ยวกับความชั่วร้าย

20 และในไม่ช้าพระเจ้าแห่งสันติสุขจะทรงกระทำให้ชาตานฟกช้ำได้ฝ่าเท้าของพวกท่าน ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเราจงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน

21 ทิโมธีผู้ร่วมงานกับข้าพเจ้า และลูสิอัส และยาโสน และโสลิปาทอร์ บรรดาญาติของข้าพเจ้า ฝากความคิดถึงมายังพวกท่าน

22 ข้าพเจ้าเทอร์ทิวส ผู้ได้เขียนจดหมายฉบับนี้ ขอฝากความคิดถึงมายังพวกท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้า

23 กายอัสผู้เลี้ยงดูข้าพเจ้า และเป็นผู้บำรุงคริสตจักรทั้งหมดฝากความคิดถึงมายังพวกท่าน เอร์สทัสสมุหบัญชีของนครนี้ฝากความคิดถึงมายังพวกท่าน ทั้งควารทัสพี่น้องคนหนึ่ง

24 ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา จงดาราอยู่กับพวกท่านทุกคนเถิด เอเมน

25 บัดนี้ขอสง่าราศีจงมีแต่พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์สามารถที่จะตั้งพวกท่านให้มั่นคงตามข่าวประเสริฐของข้าพเจ้า และตามการประกาศของพระเยซูคริสต์ ตามการเปิดเผยแห่งข้อความลึกลับนั้น ซึ่งได้ถูกเก็บไว้เป็นความลับตั้งแต่เริ่มสร้างโลก

26 แต่บัดนี้ ได้ถูกทำให้ปรากฏแจ้งแล้ว และโดยพระคัมภีร์ของพวกศาสดาพยากรณ์ ตามพระบัญญัติของพระเจ้าผู้ทรง

(13) 2 ยน 1:1 (16) 1 คร 16:20 (17) กจ 15:1; 1 คร 5:9 (18) ฟป 3:19; คส 2:4 (19) ยรม 4:22

(20) ปฐก 3:15; รม 15:33 (21) กจ 13:1; 16:1 (23) กจ 19:22; 1 คร 1:14

(24) 1 ธส 5:28 (25) มธ 13:35; รม 2:16; 11:25 (26) กจ 6:7; รม 1:5; อฟ 1:9

ดำรงอยู่เป็นนิตย์ ได้ทำให้เป็นที่รู้จักแก่
ประชาชาติทั้งปวงเพื่อการเชื่อฟังแห่ง
ความเชื่อ
27 ขอสง่าราศีจงมีแต่พระเจ้าผู้ทรงพระ

ปัญญาแต่องค์เดียวโดยทางพระเยซูคริสต์
สืบ ๆ ไปเป็นนิตย์ เอเมน [เขียนถึงชาว
โรมจากเมืองโครินธ์ และส่งโดยเฟบี ผู้รับ
ใช้แห่งคริสตจักรที่เมืองเคนเคเรีย]